

Cultuur/ 4

Beleid/ 13

Ruis/ 16

/3 Universiteiten omarmen tweejarig doctoraat
/6 Slagbomen op de campus
/8 Afscheidsinterview Wim de Jonge
/11 English page

16 juni 2005 / jaargang 47

Cursor/35

Informatie- en opinieblad van de Technische Universiteit Eindhoven. Redactie telefoon 040-2472961 fax 040-2456033 e-mail cursor@tue.nl

TU/ e 'not amused' met actie Fontys

Via de Engelse Roehampton University gaan de Fontys Hogescholen hun lectoren de mogelijkheid bieden professor te worden en als promotor op te treden. Het College van Bestuur van de TU/ e is niet blij met dit initiatief. Dinsdag 14 juni is er door beide besturen over gesproken. Na afloop is er geen gezamenlijke verklaring afgegeven, waaruit afgeleid kan worden dat er geen overeenstemming is bereikt over dit onderwerp.

“Deze ‘move’ zal niet bevorderlijk werken voor de beoogde samenwerking en het onderlinge vertrouwen tussen Fontys en de Nederlandse universiteiten”, zo laat Peter van Dam, woordvoerder van het CvB, weten. “En dat is vreemd waar een bestuurder van Fontys recent in het Eindhovens Dagblad nog sprak van de Tilburgse en Eindhovense universiteiten als ‘vrienden’.” Fontys kwam drie weken geleden in het nieuws toen men met een groots opgezette advertentiecampagne promovendi wilde aantrekken. TU/e-rector prof.dr.ir. Hans van Duijn noemde die campagne ‘misleidend, maar onvermijdelijk’. Fontys heeft geen promotierecht, maar is hiervoor aangewezen op samenwerking met een universiteit. Vorige week maakte Fontys bekend een overeenkomst gesloten te hebben met de Engelse Roehampton University, om via die instelling eigen lectoren tot professor op te waarderen. De Fontys-lector komt bij het bege-

leiden van een promovendus onder de hoede van een Engelse hoogleraar. Pakt dat succesvol uit, dan mag de lector zich na vier jaar ‘Director of Studies’ noemen en heeft hij het recht promovendi te begeleiden. Het ministerie van OCW denkt dat het binnen de regels van de wet valt. Volgens het CvB zegt een doctorstittel op zich niets. Bepalend is aan welke universiteit iemand is gepromoveerd. Met andere woorden: de internationale reputatie van een universiteit als research universiteit is bepalend voor de waarde die aan een doctorstittel wordt gehecht.

Rompslomp

Dinsdag 14 juni heeft er regulier overleg plaatsgevonden tussen het bestuur van de TU/e en dat van Fontys. De advertentiecampagne en de overeenkomst met Roehampton stonden op de agenda. Beide partijen doen geen uitspraken over de uitkomsten van het overleg. In het Eindhovens Dagblad van 15 juni besteedde hoogleraar prof.dr. Bert Meijer in zijn column aandacht aan de kwestie. Hij zegt te genieten van ‘de over elkaar heen vallende kritische universiteits bestuurders’. Hij hekelt de administratieve rompslomp die het begeleiden van promovendi met zich meebrengt. ‘Als een hogeschool dan geheel in overeenkomst met (de mazen in) de wetgeving zijn mogelijkheden aan het uitbouwen is, raakt iedereen in paniek. Prachtig, boontje komt om zijn loontje.’/ ●

(Advertentie)

Zo, nu eerst een...

“Eigenlijk is het dus maar een stelletje rukkens daar in Twente”, constateerde 3FM-dj Claudia de Breij vorige week al. Nu houdt de neutrale Cursor-verslaggever zich natuurlijk verre van dergelijke terminologieën, maar feit is: Twente had deze week stevig het nakijken. Bouwkundestudenten van de TU/ e zetten in drie dagen tijd, onder uitvoerige media-aandacht, een indrukwekkende blauwe bierkrattenbrug neer en verpletterde daarmee de records die eerder werden gevestigd in Delft en later Twente. Met een overspanning van zestien meter gingen de Eindhovenaars royaal over de Delftse en Twentse bouwseis heen, die niet verder kwamen dan overspanningen van respectievelijk 7,2 en 7,6 meter. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de concurrenten hun beide bruggen in één dag bouwden, terwijl de TU/ e'ers zichzelf drie dagen gunden - but who's counting? Om het officiële wereldrecord toch een enigszins officieel tintje te geven, werd TU/e-jurist mr.

Andy van Eggelen gevraagd getuige te zijn van de spannende laatste fase. Aan hem de taak om vast te stellen of de brug, nadat de onderconstructie ervan werd losgemaakt, echt op eigen poten stond. De recordpoging was georganiseerd door studenten van de bouwkundestudieverenigingen KOers en SUPport, die wel eens wilden laten zien wat ze op het gebied van constructief ontwerpen, architectuur en uitvoeringstechniek hebben opgestoken. De kratten werden vooraf in een lab getest op sterkte en druk. De uiteindelijke brug werd opgebouwd uit zo'n twaalfduizend kratten, gesponsord door studentenvriend Bavaria. Overigens bleef de recordpoging tot het laatste uur spannend. Uiteindelijk bleek tussen de twee opgebouwde, naar elkaar buigende helften namelijk een paar centimeter speling te bestaan, die met subtiel tik- en schuifwerk moest worden weggewerkt. Foto's: Bart van Overbeeke

Geïnteresseerd in een carrière bij Shell?
Kijk voor meer informatie op pagina 10

had ik ook zeker kunnen zijn”

De Jonge verlaat na 48 jaar de TU/e

door [De Jonge/Han Konings](#) en [Han Overbeeke](#)

De Jonge is waarschijnlijk de meest kenmerkende naam van de faculteit Natuurkunde en nu onderwijs of onderzoek, maar het lijkt er elke keer voor de volle helft op dat De Jonge ook wat weerstand heeft tegen het idee dat morgen, vrijdag 17 juni, De Jonge niet meer om wat hij nu na al die tijd heeft geleerd om al het mooie dat nog in de wereld zit te komen, er komen nog zoveel mooie dingen aan”.

De Jonge heeft de voortgang van de samenwerking niet echt bevorderd. Dat het ook op een andere manier efficiënter kan, zonder direct te snijden in het personeelsbestand, was een gedachte die bij Hermans niet was opgekomen. Dat zie je overigens wel vaker bij politici. Het was toen onze taak om de mensen op de werkvloer -dat zijn uiteindelijk degenen die het succes van een universiteit bepalen- te overtuigen van het nut van de samenwerking. Niemand is in voor een portie lijden. Je moet ze wijzen op de win-win-situatie. We werken nu aan

een soort landkaart, waarop we aangeven welke weg we voor bepaalde onderzoeksgebieden gaan bewandelen.”

Tijdens zijn decanaat bij Technische Natuurkunde moest ook stevig gereorganiseerd worden. Hoe heeft De Jonge dat proces ervaren?

“Als een leerstoel wordt opgeheven, vindt de betrokken leerstoelhouder dat niet leuk. Dat gaat gepaard met veel emotie. Het was echter niet meer mogelijk om hier nog duizend bloemen te laten bloeien. Dat is een mooie gedachte, maar zo zit de wereld niet in elkaar. Het moet wel allemaal betaalbaar blijven. Er zijn toen drie zwaartepunten gedefinieerd. Belangrijk daarbij was dat je eigenaar moet zijn van je eigen probleem. Als je hier op de faculteit een eigen winkeltje had dat gebaseerd was op de oplossing van een probleem, dan behoorde dat niet tot het eigenlijke werk van de faculteit. Van die winkeltjes hadden we er veel. Het was geen leuke tijd. Voor een aantal mensen ben je opeens de vijand. Gelukkig heb ik als decaan de tijd gekregen om mijn gelijk te halen. Op dit moment zijn we één van de best functionerende faculteiten. Onze financiën zijn op orde, er komt veel geld binnen via de tweede en derde geldstroom en onze verplichtingen komen we na. Het ligt ook

aan ons nieuwe financieringsmodel. Alle middelen gaan naar de groepen. Wat je als groep binnenhaalt, mag je houden. Maar wat je uitgeeft, moet je ook zelf betalen. De macht aan het volk, zeg maar. De verantwoordelijk ligt nu voor het grootste deel bij de groepen. De besteding van het beleidsgeld is mijn verantwoordelijkheid. Daarmee heb ik aantal nieuwe groepen opgezet. Je ziet dat ook de hoogleraren die onder mijn decanaat zijn aangesteld, al snel hun eigen geld gaan terugverdienen.”

Op onderwijsgebied heeft De Jonge ook zijn sporen verdiend. Hij is meervoudig winnaar van de jaarlijkse facultaire onderwijsprijs. Hoe belangrijk is onderwijs voor de TU/e?
“Het is de kurk waarop we drijven. Zonder onderwijs geen universiteit. Er moet hier een cultuur heersen waarbij men al onderzoekend dingen leert. Een soort meester-gezel verhouding. Ik weet dat het een beeld is dat meestal pas in het laatste jaar werkelijkheid wordt, maar ik vind het wel een waardevol beeld. Iets dat je naar buiten moet uitdragen. Deze benadering houdt een docent ook jong en creatief. Academische vorming vindt op deze manier ook plaats. Onderwijs zag ik altijd als mooi en buitengewoon dankbaar werk. Het is fascinerend om zien hoe mensen in de periode dat ze hier aan de universiteit rondlopen, veranderen. De natuurkunde-student is door de jaren heen qua karakter wel hetzelfde gebleven. Actief en altijd wel te porren voor activiteiten die buiten de reguliere studie vallen. Het kennisniveau waarmee ze nu binnenkomen, is wel ontzettend veranderd. De kloof tussen het vwo en het wo groeit nog elk jaar. Ze zijn niet minder talentvol, maar wel heel anders voorbereid. Als universiteit moet je je onderwijs dan anders insteken. Daar zijn we dit jaar bij Natuurkunde mee begonnen. De invoering van de BaMa-structuur was voor ons een mooie gelegenheid om op onderwijsgebied het bed eens goed op te schudden. Studenten komen nu binnen op een lager niveau, maar we willen ze na vijf jaar wel op het vereiste eindniveau zien te krijgen. Dat vraagt om aanpassingen in je studieprogramma en je moet niet denken dat je die inhaalslag al in het eerste jaar kunt realiseren. Overbodige stof hebben we geschrapt en de wiskunde is nu veel meer toegesneden op ons vakgebied en wordt gegeven door wiskundigen én natuurkundigen. De filosofie is: dompel de eerstejaars direct onder in de academische traditie. Geef ze direct een bulk aan contacturen. In die uren gaat het over de verwondering en magie van ons vak en over het aanleren van begrippen. We dragen dan niet alleen kennis over, maar brengen ze een bepaalde cultuur bij. Dus zeker niet van start gaan met saaie wiskunde. Na anderhalve week zitten ze al de Schröolvergelijking op te lossen. Ze begrijpen die dan nog niet helemaal, maar zien wel wat de vergelijking inhoudt. De veranderingen werken zeer goed. Normaal verloren we de helft van onze eerstejaars, nu zitten we met het probleem dat we bijna niemand kwijtraken.”

Is strengere selectie aan de poort voor De Jonge een optie?
“Wat mij betreft niet. Iedereen zou een kans moeten krijgen, al weet een scholier zelf ook wel dat hij het met een zesje voor Natuurkunde bij ons niet redt. Mijn eigen zoon kwam echter ook met zesjes van de middelbare school en wilde toch biologie

gaan studeren. Hij is geslaagd, gepromoveerd en vorig jaar publiceerde Nature een artikel van hem. Het kan dus wel, als je maar bezeten genoeg bent van je vak. Bij Natuurkunde en Wiskunde krijgen we sowieso de slimste jongetjes en meisjes van de klas. Maar die zie je ook wel eens vastlopen op het einde van hun studie, bijvoorbeeld omdat ze dingen niet goed op papier kunnen krijgen. Het blijft gewoon een erg complexe materie. De universiteit moet het vwo de hand reiken. Laten zien dat we ermee begaan zijn. Dat het ministerie van OCW de boel systematisch afbreekt, is vreselijk, maar wij hebben onze eigen missie en verantwoordelijkheden. Laten we de scholen nog gestructureerder onze diensten aanbieden. Als we in het buitenland mogen werven voor studenten, dan toch zeker ook in onze eigen regio?”

Hoe ziet De Jonge de toekomst van de wetenschapsbeoefening in Nederland?
“De opkomst van China en India baart me zorgen. De maakindustrie gaat steeds meer die kant op en het ontwikkelingsonderzoek gaat daar achteraan. Wat wij hier nu nog doen, kunnen de Chinezen over een tijdje veel beter. Dan leiden ze ook hun eigen studenten op aan ultra-moderne universiteiten in onze traditie. Moeten we niet eens gaan nadenken over de bijdragen die wij willen gaan leveren aan de technologie die over twintig à dertig jaar van belang is? Welke accenten moeten we aanbrengen? Ik denk dat we het niet moeten zoeken in nog meer verdieping en een verhoogd technologisch gehalte, maar ons moeten richten op creativiteit. Dat is de volgende stap en dat betekent dat we ook onze opleidingen daarop moeten inrichten. Je wilt op termijn een ander soort onderzoeker en wetenschapper opleiden. Ik kom ze nu wel eens tegen. Mensen die op veel gebieden goed zijn en die het aandurven de ongebaande paden te bewandelen. Dan pas ontdek je nieuwe dingen. Dat doe je niet door bestaande zaken beter te maken. Ik denk dat we daar onze denkkracht op moeten inzetten. Dat is geen verandering voor morgen of overmorgen, maar we moeten er nu al wel alert op zijn.”/●

Het afscheid van De Jonge wordt omkleed met twee symposia. Vandaag, donderdag 16 juni, vindt vanaf 13.30 uur in het Auditorium, zaal 4, het symposium ‘Spinning Around’ plaats. Het is een informele terugblik door (oud-)collega’s. Morgen, vrijdag 17 juni, is er in het Auditorium het symposium ‘Wenkende Perspectieven’.

De Jonge houdt zijn afscheidsrede om 16.00 uur.

Algemeen

Dienst Huisvesting
Afsluiting J.F. Kennedylaan
In opdracht van de gemeente Eindhoven wordt in verband met het geheel vernieuwen van het wegdek een gedeelte van de J.F. Kennedylaan afgesloten. Het betreft hier de oostbaan tussen de O.L.Vrouwestraat en de Europalaan/Orpheuslaan. Uitgaand verkeer richting Son/Nijmegen/Tilburg heeft hier dus last van. Snelverkeer dat het TU/e-terrein rechtsaf verlaat via Den Dolech kan op de kruising alleen rechtsaf de O.L.Vrouwestraat op. Op de eerstvolgende rotonde (Berenkuil) kan men kiezen tussen of de eerste afslag (Prof.dr. Dorgelolaan) of keren en terugrijden over de O.L.Vrouwestraat. In beide gevallen leiden de omleidingsborden het verkeer naar de Boschdijk, waar weer de juiste richting kan worden gekozen. Fietsverkeer kan gewoon gebruik blijven maken van het fietspad naast de J.F.Kennedylaan. De afsluiting zal duren van 4 juli tot en met 12 augustus 2005.

DIZ
Menucycli warme maaltijden Paviljoen
Dagelijks 11.30-14.00 uur. Geen avonduitgifte op dinsdag t/m 23-08. Prijs warme maaltijd 5,50 euro.
Week 24: Maandag: kalkoenbraadlapje, gekookte aardappelen, bloemkool à la crème.
Dinsdag: macaroni schotel, geraspte kaas, groentemix.
Woensdag: varkensschnitzel, aardappelkroketjes, wortelen.
Donderdag: rundersucadelap, aardappel-puree, sperziebonen.
Vrijdag: nasi, kip, salade.

Mensen

Afscheidsrede
Prof.dr.ir. W.J.M. de Jonge neemt op vrijdag 17 juni officieel afscheid van de TU/e. De Jonge spreekt zijn afscheidsrede die dag uit vanaf 16.00 uur in de Blauwe Zaal van het Auditorium. De titel van zijn rede is 'Wenkende perspectieven'.

Promoties
R. Vdovjak PDEng. verdedigt op maandag 20 juni zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 14.00 uur in zaal 5 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt 'A Model-driven Approach for Building Distributed Ontology-based Web Applications'. Vdovjak promoveert aan de faculteit Wiskunde & Informatica.

Ir. P. Jonkheijm verdedigt op maandag 20 juni zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 4 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt 'Nanoscopic Supramolecular Architectures based on π -Conjugated Oligomers'. Jonkheijm promoveert aan de faculteit Scheikundige Technologie.

F. Frasincar PDEng. verdedigt op maandag 20 juni zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 5 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt 'Hypermedia Presentation Generation for Semantic Web Information Systems'. Frasincar promoveert aan de faculteit Wiskunde & Informatica.

Ir. R.P.J.M. Raven verdedigt op dinsdag

21 juni zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 5 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt 'Strategic Niche Management for Biomass'. Raven promoveert aan de faculteit Technologie Management.

Studentenleven

Thêta
Botenwagen chauffeurs gezocht met/zonder rijbewijs
Onze botenwagen vervoert de boten van verschillende roeiverenigingen naar diverse wedstrijden in Nederland en soms ook daarbuiten. De BotenWagen Compagnie wordt gerund door studenten. Voor het besturen van deze botenwagen zoeken wij nog vrijwilligers met of zonder rijbewijs C, die graag met deze unieke botenwagen willen rijden. Als je geen vrachtwagenrijbewijs (C) hebt, maar wel rijbewijs B en interesse, dan kunnen wij de kosten voor het halen van dit rijbewijs eventueel vergoeden. Voor meer informatie: bwc.esrtheta.nl of bwc@esrtheta.nl.

De Profielwinkel
Vacature
Elke vwo-leerling moet aan het einde van de middelbare school een zogenaamd Profielwerkstuk maken. Hiervoor bedenken de leerlingen vaak zelf een experiment en voeren dit uit. De Profielwinkel helpt hen verder te gaan dan op school mogelijk is. Op het moment zijn wij op zoek naar een nieuwe student-assistent voor acht uur per week, die zelfstandig en flexibel is. Naast het vereiste P-diploma is een brede interesse voor technische vraagstukken ook buiten het eigen vakgebied gewenst. Affiniteit met het

voortgezet onderwijs is een pré. Het student-assistentenschap start vanaf 1 september en je moet minimaal 1 jaar beschikbaar zijn. Meer info: profielwinkel@tue.nl.

ESSF
9 oktober marathon Eindhoven
Op zondag 9 oktober wordt voor de 22e keer de marathon van Eindhoven gehouden. Alle studenten en medewerkers van de TU/e kunnen hier gratis aan deelnemen. Er kan naast het lopen in teamverband middels de bedrijvenloop (halve marathon: 21,1 km) ook individueel (halve en hele marathon: 42,195 km) deelgenomen worden. Inschrijven kan via de ESSF. Voor meer info: essf@tue.nl.

Diversen

Vredescentrum
Bouwt Iran een kernbom?
Vrijdag 17 juni, aanvang 12.45 uur tot ca. 14.00 uur in zaal 5 van het Auditorium vindt een lunchdebat plaats over de mogelijkheid van een Iraanse kernbom. Spreker zal zijn mr. Sergei Boeke van het Instituut voor Internationale Betrekkingen, Clingendael. Vroeger was Iran bondgenoot voor de VS en ook wel voor Israël. Tegenwoordig wordt het land met argusogen bekeken door met name die landen. Groot punt van verontrusting is dat het land mogelijk kernwapens maakt. Iran heeft meerdere nucleaire faciliteiten in aanbouw. Een kerncentrale is er voor vreedzaam gebruik, maar al de nucleaire installaties maken ook de fabricage van een omvangrijk kernwapenarsenaal mogelijk. Betekent een eventueel nucleair Iran een nieuwe desastreuze wapenwedloop of zou het gunstig zijn voor een nieuw evenwicht?

Stan Ackermans Instituut
Diploma-uitreiking

Het Stan Ackermans Instituut (SAI) reikt op donderdag 30 juni diploma's uit aan kandidaten die met goed gevolg een tweejarige postgraduate opleiding hebben afgerond. Hiermee verkrijgen zij de graad van PDEng (Professional Doctorate in Engineering). Kandidaten van de volgende opleidingen krijgen hun diploma: Design and Technology of Instrumentation (DTI), Information and Communication Technology (ICT), Logistics Management Systems (LMS) en Process and Product Design (PPD). De uitreiking begint om 15.00 uur in de Blauwe Zaal van het Auditorium.

Vacatures

Secretaresse (0,4 fte) (V35.334), Divisie Dynamical Systems Design, faculteit Werktuigbouwkunde (0,4 fte). Vast dienstverband, salaris maximaal schaal 5 (1.487 t/m 2.127 euro).

Studievoorzitter (V89.49), Communicatie Service Centrum (0,9 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 9 (2.283 t/m 3.145 euro).

Voor meer informatie ga naar: <http://vacatures.tue.nl>

Personeelsassistent (0,5 fte) bij de Dienst Personeel & Organisatie, gedetacheerd bij de faculteit Wiskunde & Informatica. Salaris: maximaal 2.229 euro bruto per maand (schaal 6). Duur: aanstelling met een proeftijd van een jaar. Bij gebleken geschiktheid uitzicht op een dienstverband voor onbepaalde tijd. Sluitingsdatum: 24 juni 2005. Voor meer informatie: m.w.r.m.cloosterman@tue.nl.

DISCOVER

Opportunities for Graduates from TU Eindhoven

We are looking for Well Engineers, Production Engineers, Process Engineers, Field/Project Engineers, Asset Maintenance Engineers and Product/Process Researchers

If you think you know Shell, think again. Our success as an energy and petrochemicals company takes a wide range of talented individuals. We are constantly changing and truly global – the opportunities are outstanding. Join us as a graduate and you will have the chance to diversify, specialise, develop your career internationally – even change direction completely. Whichever route you choose, you will start a real job with real responsibility. You can expect full on-the-job and structured training, possibly leading to professional qualifications. Interested? If you have graduated

in Chemical, Mechanical, Civil or Electrical Engineering, Applied Physics, Applied Mathematics or another relevant discipline, then please apply online or send an email to graduates@shell.com for an application form. We also welcome applications from PhD students. Please quote reference number 5328.

Shell is an Equal Opportunity Employer.
www.shell.nl/carriere

“As a refugee you have to start all over again”

Refugee student Gaby Abdalla together with fellow student Fouad Boukhrissi wrote the best business plan for a competition organised by the TU/e Department of Architecture, Building and Planning and Philips Lighting. This means that the foundations for a company of their own have been laid.

A competition was linked to the third Master's project of Architecture, Building and Planning, the construction management & engineering programme, by TU/e in cooperation with Philips Lighting. The students were given the task to devise a product based on the technology of Light Emitting Diodes (LEDs) that could be useful in the area of construction and traffic. The product was the point of departure for writing a business plan on which the students were judged in the end.

Looking at aspects of economy, service life and safety, the two students tried to find a hole in the market. “In the Netherlands you still have a lot of traffic situations that can be made safer. We devised a warning system for pedestrians to improve this situation, a supplement to existing traffic lights. The energy consumption of a LED is eighty per cent lower than that of ordinary lamps. Capable of one hundred thousand burning hours, these lights are very economical and durable indeed”, says Abdalla. After designing the warning system they elaborated a business plan in minute detail. “We were

the only students who had elaborated the business plan so exhaustively. We even made the contacts with the government and other public bodies. Besides, the product was unique.” Initially the students simply wanted to complete the project successfully; they were not in it for the competition. “When it turned out that the product was not yet on the market, we worked hard, assisted by teachers, to set up the company. At this moment we are applying for a patent and looking for an investor who will give us the scope to set up our own company. But that will turn out all right”, Abdalla says confidently.

Company of their own

As the patent application has not been wound up fully yet, Abdalla is cautious about saying too much about the product. The name of their company he is prepared to divulge, though: LEDS bouw. “At present we are in contact with the municipalities of Rotterdam, The Hague and Amsterdam. In Rotterdam we have recently given a presentation for fourteen people from the government and the Rotterdam transport company. They were very enthusiastic and gave us tips and advice about fully developing the lights. In two to three months a pilot will be started in Rotterdam.” There is only the graduation to be got out of the way for the two entrepreneurs, before they can devote themselves wholeheartedly to their own company. “I wanted to

Photo: Bart van Overbeeke

graduate fast anyhow, for I am already 29 years old, while my fellow students are five years younger on average. Anyway, I already obtained a Master's diploma in Syria, for architecture, building and planning too, but focused more on civil engineering.”

Uncertainty

The student of Architecture, Building and Planning fled from Syria to the Netherlands. For personal reasons Abdalla does not want to enter into the question why he fled Syria. He has only lived in the Netherlands for four years, although one would hardly notice that from his Dutch. “When I came here, I only spoke English, Arabic and Armenian. I stopped speaking English at once. The first two months I followed Dutch lessons. After that I continued learning it myself, especially by reading every-

thing in Dutch, but also by making mistakes”, Abdalla explains. In 2003 he was granted a residence permit. Before then he lived in an asylum seekers' centre. “Life there may be described in one word: uncertainty. You never know whether you can stay in the Netherlands. Also, you are living with roommates who speak another language, and who have different cultures and customs. Although you are in the Netherlands, you are thinking of your family and friends abroad. Life in the Netherlands as a refugee is very difficult, but it is a question of getting used to it. You have to get a good command of the language as soon as possible and know the rules. In fact, you are starting all over again, like a child that knows nothing at all. Financially life is hard as well, for a refugee has to make do with forty euros a month.”

Thanks to the support of the foundation for refugee students UAF Abdalla was able to go and study at TU/e. “The UAF has a very important financial role. Without them it would be virtually impossible to pay the costs. In addition, the counsellors there are always prepared to help out and answer any questions that you may have.” Altogether UAF is supporting 1,128 students in university education in the Netherlands. Abdalla is one of thirteen students studying at TU/e via UAF. The newcomer entrepreneur is quite satisfied with the foundation: “On the one hand they give refugees new opportunities for building a future, and on the other hand they provide the labour market with new highly educated workers.”/●

Immigration service satisfied with accelerated procedure

The Immigration and Naturalisation Service (IND) is satisfied with the accelerated procedures applicable to knowledge workers. More than four hundred people have already made use of the arrangement, which enables highly educated people from outside the EU to enter the Dutch labour market without any bureaucratic fuss.

The knowledge migrants do have to earn at least 45,000 euros, or 33,000 euros if they are under thirty. If they meet this requirement, they get work and residence permits for five years. There is no salary requirement for PhD candidates.

In addition, the company where foreigners will be employed must give the government some guarantees. This requires a

special permit, which has meanwhile been granted to 450 companies and knowledge institutes. Companies and institutes that have made such an arrangement with the IND are exempt from the obligation to apply for permits for every knowledge employee from outside the EU that they want to employ. The arrangement was somewhat slow in starting last autumn. The ‘knowledge till’ was opened officially in October, but the IND needed more time to get started. Through this accelerated service the Lower House and the Cabinet hope that they have created a means to give an extra impetus to the hesitant knowledge economy. Foreign students cannot use the arrangement. For this group the IND has a special ‘accelerated till’,

which also ensures at the commencement of a new academic year that students can obtain the required documents within three weeks. Initially the IND often failed to get the residence permits dispatched in time, but they are putting forth extra efforts nowadays. This is also confirmed by a spokesman for the NUFFIC, the organisation for international cooperation in higher education. “The lines between the various parties involved have become shorter, and people working at the IND have been instructed better. Sometimes the communication is a bit more laborious than we would wish, but almost every student has clarity within a couple of weeks.” (HOP)/●

Look for more information on www.ind.nl.

Security officials to monitor new parking situation TU/e

In a few weeks the reception in the Hoofdgebouw will be staffed with mostly new people. The ladies at the switchboard, who are still accommodated in the basement at present, are going to combine their work with running the reception. In this way time is won for the security officials, who now occupy this reception most of the time, to monitor the new parking situation on campus that will start next year.

Early in 2006 the university grounds will be closed off with barriers. From then on drivers who want to enter the campus must draw tickets. TU/e employees driving to work can apply for a pass on presentation of their vehicle

registration certificate. These changes imply that extra tasks are added to the workload of the university's security people. For instance, car park ticket dispensers must be emptied regularly and filled up again with new tickets and change, and security officials will patrol the grounds more frequently. Ing. Mirjam Jahnke, head of Industrial Assistance and Security: “As the campus is going to be private property, enforcement by the police will disappear. To prevent drivers from thinking that they can do whatever they like, we shall have to provide extra surveillance ourselves”. The intercom operation of the barriers at the entrances must also be staffed full-time./●

In short

Spinoza awards announced

NWO has for the eleventh time announced the winners of the annual Spinoza awards. Four scientists will each be awarded 1.5 million euros by the Netherlands Organisation for Scientific Research. This money they may use for research at their discretion. Professor dr. René Bernards, molecular biologist at the Antoni van Leeuwenhoek Hospital and Utrecht University, was awarded for the development of genetic technology that can help predict breast cancer metastases better. Neuroscientist professor dr. Peter Hagoort (F.C. Donders institute and Radboud University) was awarded the Spinoza prize for brain research. He showed that even people with brain damage are still able, via a detour, to recognise language. The physicist professor dr. Detlef Lohse, who works for the University of Twente, won the prize because he discovered that shrimps emit light under the influence of sound. Mathematician professor dr. Lex Schrijver from the national research institute for Mathematics and Computer Science at Amsterdam University wrote two theoretical standard works for his field of study.

UT professor scientific director ESI

Professor dr. Ed Brinksmas will on 1 July become the new scientific director and chairman of the board of the Embedded Systems Institute (ESI), which is established on the TU/e campus. At present he is professor of Formal Methods and Tools with the Department of Computer Science of the University of Twente. Brinksmas's task will be to transform the ESI in time to a Technological Top institute. He will succeed professor dr. Martin Rem, who was appointed director of the ICT-Regie-organ.

TU/e decides on NEC notebook

A DVD burner and fingerprint security are two of the extra features of the NEC Versa P550, the new notebook that TU/e will be issuing to its freshers in August. Tests showed the NEC Versa P550 to be the best. The device is based on the latest Intel architecture, known as Sonoma.

The English Page is written by Wies van Kats. She can be reached at engcursor@tue.nl.

Het beste financiële nieuws voor studenten komt niet altijd uit Groningen

Kijk voor een **NRC Handelsblad Studentenabonnement** op www.nrc.nl/studenten

Het Studentenabonnement van NRC Handelsblad biedt meer dan alleen nieuws en achtergronden. Beschouw NRC Handelsblad gerust als het beste studiemateriaal dat je in de kiosk kunt vinden. Studenten die zich willen voorbereiden op hun toekomstige (top)positie in de maatschappij kunnen met het lezen van deze krant waarschijnlijk niet vroeg genoeg beginnen. Wij besteden, bijvoorbeeld, meer aandacht aan economie, politiek, kunst, cultuur, wetenschap, opinievorming en het buitenland. In ons studiemateriaal is ook ruimte gereserveerd voor Fokke & Sukke, die je maar hoogst zelden in studieboeken tegenkomt.

Het NRC Handelsblad Studentenabonnement verschaft je via www.nrc.nl exclusieve toegang tot onze digitale archieven. Je toetst 'Poolse economie' in of 'Franse literatuur' en je vindt alle informatie die de krant de laatste dertien jaar over dit onderwerp heeft verschaft. Ook biedt de website toegang tot de complete digitale Winkler Prins Encyclopedie. Het Studentenabonnement geeft bovendien recht op de exclusieve Abonnee Extra aanbiedingen, zoals kortingen op DVD's, boeken, tentoonstellingen en concerten.

Uitwonende studenten t/m 25 jaar lezen NRC Handelsblad voortaan voor € 12,50 per maand en krijgen daarmee ruim 50% korting op de prijs van een regulier abonnement. Wie nu een Studentenabonnement neemt, krijgt een Fokke & Sukke kookboek, t.w.v. € 9,95, gratis. Alle informatie over het NRC Handelsblad Studentenabonnement vind je op www.nrc.nl/studenten

Ik neem een Studentenabonnement op NRC Handelsblad.

☐ Ik betaal maandelijks € 12,50 en krijg het *Fokke & Sukke* kookboek, t.w.v. € 9,95 cadeau. Ik betaal per automatische incasso van bank-/girorekening:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Naam Voorletters m/v

Straat

Postcode/Plaats

Telefoon (voor controle op bezorging) E-mail

Geboortedatum

Studie instelling

Studierichting

Handtekening

B687

Stuur de bon en een kopie van een bericht studiefinanciering van de Informatie Beheer Groep waaruit blijkt dat je uitwonend bent, in een ongefrankeerde envelop naar NRC Handelsblad, Afdeling Abonnementen, Antwoordnummer 92310, 3009 XD Rotterdam.

NRC Handelsblad is een bedrijfs onderdeel van PCM Uitgevers. PCM Uitgevers legt van abonnees gegevens vast voor de uitvoering van de (abonnements)overeenkomst. Ook kan PCM deze gegevens gebruiken om u te informeren over voor u relevante diensten en producten van de titels en werkmaatschappijen van PCM. Als u geen prijs stelt op deze informatie kunt u dit schriftelijk melden bij LezersService, Postbus 8530, 3009 AM Rotterdam.

Steeds meer animo en voorzieningen voor starters aan TU/e

Onlangs kreeg Verhoef bezoek van twee studenten die de problemen rond het ondernemerschap perfect illustreren. Ze namen in 2004 deel aan de cursus 'Flexibel Bouwen' bij Bouwkunde. De opdracht was nieuwe toepassingen te bedenken voor LED's (Light Emitting Diodes), bijvoorbeeld in de bebouwde omgeving. Verhoef: "De studenten wilden LED's integreren met sensoren. Dan kunnen ze allerlei nieuwe functies vervullen, bijvoorbeeld als alarm bij trams. Als er iemand te dicht bij de stoeprand staat, gaat er een alarm af. De gemeenten Den Haag en Amsterdam zien er wel wat in, maar dan beginnen de problemen. Want: van wie is het octrooi? Van de studenten, de TU/e, Philips? En hoe komen ze daar achter? Een bedrijf als Philips onderhandelt daar niet over met twee studenten, zeker niet zonder een prototype. En het maken van een prototype kost veel geld. Ik heb ze aangeraden Philips een aangetekende brief te sturen waarin ze het octrooi claimen, tenzij Philips binnen twee weken reageert. En ik heb ze op het hart gedrukt mee te doen aan het Multi Disciplinaire Afstudeerproject".

Verhoef gaf jaarlijks colleges ondernemerschap, die open stonden voor studenten van alle faculteiten. Die colleges beperkten zich vooral tot het analyseren en maken van een businessplan of het maken van een marktanalyse voor een fictief product. Maar faculteiten zien liever colleges die op hun vakgebied zijn toegesneden, zoals de eerder genoemde cursus 'Flexibel Bouwen'. Daaraan heeft Verhoef gehoor gegeven. Hij heeft de colleges tevens gecombineerd met een concrete case waarvoor studenten oplossingen moeten bedenken. Verhoef geeft deze colleges inmiddels ook bij Elektrotechniek en komend jaar wellicht ook bij andere faculteiten. Na volgend studiejaar worden deze colleges ingebracht in de minor Ondernemerschap.

Ambassadeur

"Er is de laatste jaren veel veranderd", doceert Verhoef. "De eerste initiatieven voor het ondernemerschap dateren al van 25 jaar geleden, maar waren niet zo succesvol. Met het initiatief liep de TU/e voorop, maar andere universiteiten namen 'onze' plannen over, en deden het soms beter." Er zijn meerdere oorzaken voor het gebrek aan succes, maar een van de belangrijke is dat het te vaak een plan was van één iemand uit het CvB en dat er teveel aan ad hoc-beleid werd gedaan op dit punt. Verhoef: "Er was niemand die de kar trok, zodat het vak ondernemerschap daadwerkelijk beklijft in de organisatie. En in het verleden was er 'geen melk voor de kat'. Als je een aantal goede, maar ook eigenzinnige TU/e-medewerkers bij elkaar wilt krijgen, moeten ze ook iets te delen hebben: een pot met geld. Inmiddels hebben we met Lundqvist als collegevoorzitter een echte ambassadeur uit het bedrijfsleven. Hij kent de praktijk en weet om te gaan met het ontwikkelen van nieuwe ideeën. En met Bens, directeur van het TU/e Innovation Lab, is een echte kartrekker aangesteld".

Bens: "Vindingen, kennis en ideeën die hier worden ontwikkeld zijn een bescheiden begin. Maar voor je van een idee, een plan en een prototype bij een echt product bent, gaan al gauw drie of meer

Ondernemerschap/**Gerard Verhoogt**
Illustraties/**David Ernst**

"Vroeger begonnen studenten een eigen bedrijf bij gebrek aan beter, als ze in 'het vak' dreigden te mislukten. Nu denken ze steeds vaker: 'Voor een baas werken kan altijd nog, die kan toch niet garanderen dat je daar over twintig jaar nog werkt'", stelt prof.dr. Leo Verhoef. Hij doceerde als eerste het vak ondernemerschap aan de TU/e, inmiddels vijftien jaar geleden. Een gesprek met hem en ir. Wim Bens van het TU/e Innovation Lab over de ontwikkeling van het vak ondernemerschap en nieuwe, uitgebreide mogelijkheden van de startende ondernemer.

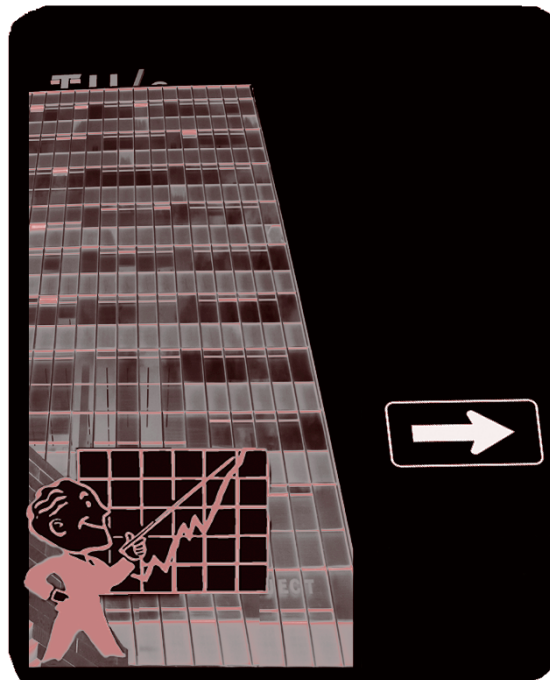
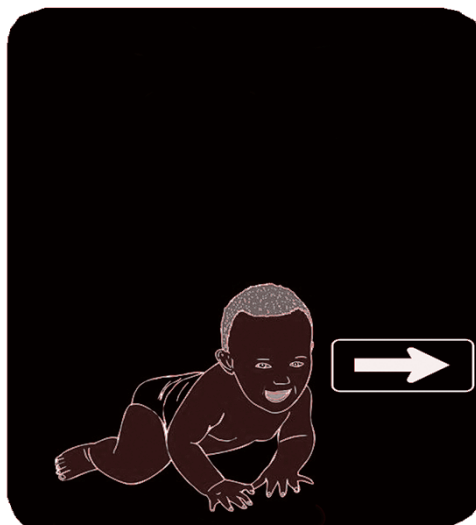
jaar voorbij. Daarvan zijn de idee- en planfase het moeilijkste. Er zijn nog geen investeerders, terwijl er wel tijd en geld nodig zijn voor een prototype. Vooral op dit traject bieden wij op allerlei concrete manieren ondersteuning. Dan kun je denken aan voorfinanciering in de vorm van huisvesting, laboratoria, expertise, hulp bij marktonderzoek, trainingen, et cetera. In ruil daarvoor krijgen wij aandelen van het nieuwe bedrijf, wat eigenlijk een uitgestelde betalingsregeling is. Als de onderneming slaagt, maken we de aandelen te gelde en vloeit het geld weer terug in het Lab".

Er wordt momenteel hard gewerkt om het ondernemerschap daad-

Verhoef signaleert nog twee tendensen: verbreding en verdieping. Bij de verbreding hoort het Multi Disciplinair Afstuderen en de ontwikkeling van een minor Ondernemerschap, waaraan hard gewerkt wordt. Met verdieping doelt hij op vakken die leiden tot een eigen bedrijf, echter zonder dat daar studiepunten tegenover staan. Verhoef: "Het gaat bij starters vooral om competenties, die zijn altijd onderbelicht geweest. Want niemand verenigt alle benodigde capaciteiten in zich, een uitgebalanceerd team is van levensbelang voor een bedrijf. Dus

de vraag 'Wat zijn iemands capaciteiten, hoe verbeter je vaardigheden als leiding nemen en -geven' komen bij die trainingen aan bod. Die gaat de Brabant School voor Ondernemerschap verzorgen, maar ze worden ook ingebracht in het Multi Disciplinaire Afstudeerproject."

Het gaat overigens ook om substantiële bedragen. Bens rekent voor: "Als je, na screening van de eerste ideeën, begint met 300 starters, zijn er na 5 jaar zo'n 15 bedrijven over met meer dan 25 medewerkers. Met ons project en deze 300 starters bedienen we slechts het topje van de ijsberg. Slechts 2 procent van de startende bedrijven in Nederland zijn technostarters, maar zij genereren wel eenderde van de groei van het bruto nationaal product in Nederland. Onze 300 starters zijn naar schatting samen goed voor een bruto nationaal product groei van 137 miljoen euro." / ●

werkelijk te incorporeren binnen de TU/e. Bens is druk in overleg met de faculteiten om 'decentrale aanspreekpunten' aan te stellen. Die werken bij de faculteit en vormen de 'verbinding' tussen binnen en buiten en ze zijn alert zijn op potentieel commercieel exploiteerbare vindingen. Bens: "Bij faculteiten als Bouwkunde, Scheikundige Technologie en Elektrotechniek staan deze activiteiten hoger op de agenda dan elders, dat hangt samen met eerdere projecten met het bedrijfsleven en activiteiten binnen de derde geldstroom". Bovendien krijgen de katten nu wel melk. Verhoef: "Er is nu veel subsidiegeld van het ministerie van Economische Zaken, want innovatie en kennisvalorisatie zijn 'hot issues'. We krijgen ook geld van de provincie voor de Brabant School voor Ondernemerschap, die is bedoeld voor studenten, AIO's en medewerkers van universiteiten en hogescholen in Brabant. Per 1 oktober 2005 start de Tilburgse hoogleraar prof.dr. Sjoerd Romme aan de faculteit TM voor het vakgebied 'Entrepreneurship & Innovation'. Ook staat de benoeming van een hoogleraar Internationaal Ondernemerschap voor de 3TU op het programma. Daar is nog geen naam van bekend op dit moment.

Teamwork noodzakelijk voor eigen bedrijf

Het Multi Disciplinaire Afstudeerproject (MDA) start officieel in september 2006. Het is het vervolg op een geslaagd experiment dat twee jaar geleden begon rond ir. Bart Kranz. Kranz begon het bedrijf Novameer en won afgelopen jaar de eerste prijs van ondernemingsplanwedstrijd New Venture. In het MDA werken studenten al in de afstudeerfase aan de ontwikkeling van een prototype, samen met andere deskundige afstudeerders. Dat kunnen studenten van een andere faculteit zijn, maar ook van een andere opleiding. Studenten maken dus een prototype, maar studeren niet af op een onderneming, maar op hun eigen onderwerp. Tegelijkertijd kunnen ze marktonderzoek doen en een ondernemingsplan schrijven.

In het gesprek benadrukt Bens regel-

matig dat er meerdere kwaliteiten nodig zijn om een product op de markt te brengen en een eigen bedrijf te starten: van juridische en bedrijfskundige competenties tot de vormgeving van een product. Die kwaliteiten zijn zelden of nooit in één persoon vertegenwoordigd. Dus komen ook de persoonlijke kwaliteiten van de deelnemers aan bod, die zorgvuldig gescreend worden en allerlei vaardigheidstrainingen krijgen. Bens: "Binnen het MDA is zeker geld voor vijftien projecten. Het hoofddoel is afstuderen en eventueel kunnen ze als vervolg een bedrijf op poten zetten. Studenten hebben aan een bedrijf geroken en in de pré-kraamkamer gekeken. Bovendien is het een goede terreinverkenning, want aan het eind blijkt of er één of twintig miljoen nodig is om succesvol verder te gaan".

Universiteit Maastricht
International and Innovative

**Small groups,
great experience**

- Master of Philosophy Programmes
Faculty of Economics and Business Administration
- M.Phil. Economic and Financial Research
- M.Phil. Business Research

METEOR
Maastricht Research School of Economics of Technology and Organisations

Two-year (pre-Ph.D.) programmes (NVAO-accredited) with a possibility to obtain a Ph.D. position

U M More information?
Universiteit Maastricht
METEOR
Phone: +31 43 388 3830
www.meteorphd.com
meteor@efb.unimaas.nl

Ben jij handig met **NETWERKEN** of PC's:
student, gesjeesd of afgestudeerd?

Voor uitdagende automatiseringsprojecten is OGD op zoek naar part-time en full-time medewerkers

OPERATOR ► GROEP ► DELFT

In Delft: 015 2628636
In Eindhoven: 040 2464055
In Amsterdam: 020 4287126
In Utrecht: 030 2445355

Mail: info@ogd.nl Internet: www.ogd.nl

OGD Na(ast) je studie een baan?
Geen kunst aan!

CORRIS
FUNDRAISING

**DENKEN ZOALS HIJ EN TOCH
GOED VERDIENEN!**

Wil jij? Ben jij?

- Een uitdagende baan?
- Op straat werven voor goede doelen?
- In een leuk team door heel NL werken?
- En... goed verdienen?
- Communicatief
- Flexibel
- Gemotiveerd
- Prestatiegericht

Wij zoeken
Echte doorzetters! Ben jij dat?
Bel dan: 0346-210040
www.WerkenAlsWerver.nl

Masterclass 2005

Heb je net je *bul* op *zak* (bij voorkeur een combinatie van techniek en bedrijfskunde), dan helpt GYATA BPI Consultants je graag verder met je ontwikkeling in de arbeidsmarkt en wel als junior Consultant

Voor Masterclass 2005 is GYATA BPI Consultants op zoek naar starters met:

- WO diploma (bij voorkeur een combinatie van techniek en bedrijfskunde)
- Kennis van, en/of affiniteit met Business Process Management
- Commerciële vaardigheden
- Communicatieve vaardigheden
- Proactieve houding

Jij bepaalt het resultaat, wij bieden je de kans het te behalen!

Masterclass 2005 bied je een opleiding on the job, een marktconform salaris, jaarcontract en lease-auto. Na afloop van de Masterclass opereer je als Junior Consultant.

GYATA BPI Consultants specialiseert zich in Business Process Management. Vanuit strategische keuzes worden innovaties uitgevoerd op het verbeteren van organisaties en bijbehorende processen. Dit weten we te realiseren door het optimaal inzetten van mensen en technische hulpmiddelen. Op dit moment heeft GYATA BPI Consultants meer dan 60 Project Managers, Business Consultants en Technische Consultants in dienst.

GYATA BPI Consultants is onderdeel van de Altran Group (www.altran.net). Altran is met meer dan 17.000 consultants marktleider in Europa op het gebied van Business en ICT consultancy en is actief in vele sectoren, zoals overheid, financiën en verzekeringen, telecom, automobiellindustrie en de lucht- en ruimtevaart.

Ben jij gedreven, proactief, zelfstandig, ga je uitdagende projecten niet uit de weg en heb je kennis en/of affiniteit met ICT, geef je dan **voor 20 september** op voor Masterclass 2005

Voor meer informatie kan je contact opnemen met Annemarein Geervliet,
06-53908322, ageervliet@gyatabpi.com of raadpleeg onze website www.gyatabpi.com

GYATA BPI
CONSULTANTS
Energieweg 8a, Postbus 43, 4230 BA Meerkerk, tel: 0183 3060000, www.gyatabpi.com

**Al 20 jaar alles op
het gebied van elektronica!**

conrad.nl

CONRAD

Leren en problemen oplossen bij het experimenteren met nieuwe technologie

De introductie van duurzame technologieën in een maatschappelijke context verloopt vaak niet zonder slag of stoot. Vaak bestaat er geen markt voor deze innovaties, is er onduidelijkheid over regelgeving of ontstaat maatschappelijke weerstand tegen de toepassing van de techniek. De introductie van duurzame innovaties vereist dan ook dat er eerst beschermde ruimtes worden gecreëerd waarin alle betrokken actoren ervaring kunnen opdoen met de nieuwe technologie en leren over mogelijke barrières. De overheid kan helpen door zich betrouwbaar en voorspelbaar op te stellen. Ir. Rob Raven verdedigt op 21 juni zijn proefschrift, waarin hij de implementatie van biomassatechnologie in Nederland vergelijkt met die in Denemarken.

Raven analyseerde de introductie van mestvergisten en het ‘meestoken’ van biomassa in conventionele kolencentrales volgens het ‘Strategisch Niche Management’ (SNM) “Dit is een analysetool die in de jaren negentig ontwikkeld is om radicale innovaties in de transportsector te bestuderen. Daarbij wordt met name gekeken naar de fase van de eerste toepassing in de maatschappij, in een nichemarkt”, zegt Raven. Opwekking van energie uit biomassa is zo’n nichemarkt, reden voor energieleverancier Essent om het onderzoek, samen met de provincie Noord-Brabant, te financieren. “In andere landen bleek het gebruik van biomassa veel verder te zijn gevorderd. De vraag is: hoe komt dat?” Om daar een antwoord op te vinden, vergeleek Raven de introductie van biomassatechnieken in Nederland en Denemarken met elkaar. “Denemarken lijkt in veel aspecten op Nederland, met name in termen van de beschikbaarheid van biomassa. In tegenstelling tot landen als Zweden, Finland en Oostenrijk, waar grote houtindustrieën voorkomen, beschikken Denemarken en Nederland niet over makkelijk beschikbare biomassa. Deze landen moeten het vooral doen met organisch restafval,

zoals mest, GFT, stro en sloophout”, zegt Raven. Toch is Denemarken aanmerkelijk succesvoller geweest in het implementeren van biomassa als energiebron; in Nederland heeft biomassa een aandeel van 1,3 procent in de totale energietoevoer en in Denemarken is dat 8,3 procent. Dat verschil in succes heeft verschillende oorzaken, vertelt Raven. “In het geval van mestvergisting steunde de Deense overheid demonstratieprojecten vanuit een bottom-up perspectief. De betrokkenheid van boeren was groot: ze wisselden kennis uit met plant operators, wetenschappers, overheid en bedrijven. Hierdoor konden nieuwe innovaties en wetenschappelijke inzichten zich snel verspreiden naar andere locaties. Op den duur ontstond er een multi-functionele technologie: vergistinginstallaties werden niet langer alleen gebruikt voor de productie van duurzame energie, maar ook voor het distribueren van mest en het recyclen van organische afvalstoffen door co-vergisting. Dat laatste bleek bovendien cruciaal voor de financiële haalbaarheid: door een kleine hoeveelheid afval toe te voegen, kan de biogasopbrengst wel verdrievoudigen. In Nederland was er veel meer sprake van een topdown benadering. Onder grote politieke en maatschappelijke druk werd in 1993 de capaciteit van een mestverwerkingsinstallatie in Helmond, waarin ook mestvergisting plaatsvond, verzevoudigd, maar in 1995 werd de centrale al weer gesloten vanwege grote technische problemen en onvoldoende draagvlak bij de boeren.” Een groot probleem bij de introductie van nieuwe technieken is de regelgeving. “Die moet meestal tegelijkertijd met de technologie worden bedacht”, zegt Raven. “Door veelvuldig onderling contact en een goed leerproces in Denemarken kon de overheid nieuw beleid formuleren op basis van de inzichten opgedaan in de proefprojecten. Ik ben zelf ook in Denemarken geweest bij een bijeenkomst van operators van biocentrales. Het was heel aardig om te zien hoe er ervaringen, tips en weten-

schappelijke kennis werden uitgewisseld. In Nederland ging dat veel moeilijker vanwege discontinuïteit in de ontwikkelingen. Begin jaren tachtig zijn hier ook veel vergistingsinstallaties gebouwd, waarmee veel kennis is opgedaan. Na de daling van de energieprijzen en de opkomst van de milieuproblematiek in de landbouw eind jaren tachtig, ging men zich afvragen waarom mest vergist moest worden: om energie op te wekken, of om mest te verwerken? Of beide? Die visie is wel belangrijk, want die bepaalt mede het ontwerp van je installatie. Dertig jaar geleden wilden we energie opwekken, twintig jaar geleden wilden we het mestoverschot wegwerken, onder andere door het maken van mestkorrels, met het oog op export naar bijvoorbeeld Spanje. Toen later bleek dat er helemaal geen vraag bestond naar mestkorrels, hield het op en werd de kennis weer begraven.” Toen de vraag naar duurzame energie eind jaren negentig een hoge vlucht nam, nam de aandacht voor de productie van energie uit mest weer toe: het kostte de betrokkenen veel moeite doen om kennis en ervaring uit het verleden weer eigen te maken. Het gebrek aan regelgeving bleek ook een belangrijke barrière: het zo succesvolle co-vergisten uit Denemarken stuitte in Nederland op grote bezwaren door gebrekkige regelgeving.

Meestoken

Ook bij het meestoken speelden regelgeving en maatschappelijk draagvlak een belangrijke rol. Nederland begon halverwege het vorige decennium met het meestoken van biomassa in kolencentrales. “Afwalhout en slib dat eerst nog werd gestort, werd meeverbrand in een kolencentrale, dat kost niets extra en het levert ook nog eens meer energie op dan verstoken in een afvalverbrander. Technisch gezien is het geen ingewikkeld verhaal, maar de regelgeving is wel lastig. Voor afvalverbranding golden strengere emissie-eisen dan voor kolencentrales, die tegenwoordig bijna uitsluitend CO₂ uitstoten. Toen de overheid

en energiebedrijven dus afval in kolencentrales wilden meestoken, bleken de bestaande regels niet langer te voldoen. Hoewel de overheid in dit geval snel tot nieuwe regels kwam, bleek er veel maatschappelijke weerstand tegen deze nieuwe technologie te bestaan. Niet geheel onterecht, want er zitten inderdaad risico’s aan het verbranden van slib. Het probleem zit hem op zich niet in de regelgeving, want die kwam snel tot stand. Het zit hem veel meer in het oplossen van de maatschappelijke weerstand. Die ontstond in Nederland vooral door een zeer brede definitie van biomassa; mest en huishoudelijk afval telden ook mee. Hoewel deze definitie later ook op Europees niveau werd toegestaan, gold er in Denemarken voor meestoken een duidelijke definitie: -het ging om hout en stro- zodat er ook veel minder weerstand was. De Denen zijn veel beter geweest in het creëren van duidelijkheid.” SNM kan dienen als handvat om valkuilen te omzeilen, zegt Raven. “Je kunt bepaalde criteria opstellen voor beleid, bijvoorbeeld rond subsidieverlening bij een nieuwe technologie. Is er bijvoorbeeld al een netwerk van producenten, gebruikers, en ervaringsdeskundigen? Is de aanvrager van subsidie bereid zijn ervaringen te delen, bijvoorbeeld op congressen, en door deel te nemen aan monitoring programma’s? Door met alle actoren een leertraject in te gaan, voorkom je dat je opnieuw het wiel moet uitvinden.” Want dat verbaast Raven nog wel eens. “Ik ben geabonneerd op een paar mailinglijsten over duurzame energie. Het is soms verbazingwekkend hoe vaak je argumenten en ideeën van twintig jaar oud voorbij hoort komen. Er is vaak weinig historisch besef.” Reden voor verbittering is dat niet voor Raven. “Ik heb er wel waardering voor dat mensen in de praktijk aan de slag gaan met zoiets complex als duurzame innovaties.”/●

Indrukwekkend, ondoorgroendelijk; de TU/e-laboratoria staan vol met allerlei apparatuur. Waarvoor dient het en wie gebruikt het waarvoor? Cursor neemt iedere week onderzoeksapparatuur ‘Onder de Loep’.

Heeft u een tip voor deze serie? Mail dan naar cursor@tue.nl.

Een van de doelen van de vakgroep Fysica en Toepassingen van Versnellers van de faculteit Technische Natuurkunde is het ontwikkelen van een compacte elektronenversneller. Met zijn promotieonderzoek levert ir. Jm Hendriks daaraan een belangrijke bijdrage. “Het is de bedoeling om de elektronen binnen enkele centimeters tot bijna de lichtsnelheid te versnellen”, vertelt Hendriks. “Dit doen we door het groepje elektronen om de paar millimeter als het ware een ‘rotschop’ te geven. We versnellen

ze door hoogspanning op elke ring te zetten waar de elektronen achtereenvolgens doorheen gaan. De timing daarvan is extreem belangrijk, omdat je anders de elektronen weer zou kunnen afremmen. En daarom werk ik aan een supersnelle hoogspanningsschakelaar. Daarmee kun je tot op de picoseconde nauwkeurig schakelen.” De Photoconductively Switched Spark Gap waaraan Hendriks werkt, bestaat uit twee elektroden met een tussenruimte van ongeveer één millimeter. Op de linkerelektrode staat de hoogspanning, die moet worden geschakeld op de rechterelektrode. Met een extreem korte laserpuls van 200 femtoseconden en een vermogen van 0,2 terawatt wordt de lucht tussen de elektroden geïoniseerd. Daardoor ontstaat een gasontlading en steekt een hoogspanningspuls over naar de rechterelektrode: de schakelaar schakelt. Hendriks: “Het unieke is dat wij de laserbundel met twee lenzen zó afstellen dat in de volledige ruimte tussen de twee elektroden moleculen worden geïoniseerd. Daardoor

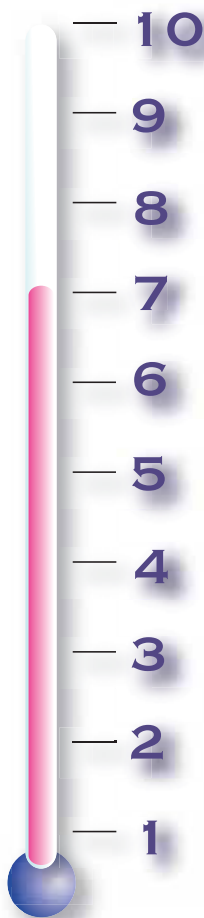

vindt de doorslag praktisch meteen plaats. Voorheen werd gewerkt met een veel kleinere bundel, waardoor niet in de hele tussenruimte ionen werden gevormd. Uiteindelijk ontstond wel een ontlading, omdat de ionen werden versneld en zo al botsend een lawine aan ionisaties veroorzaakten. Maar het precieze moment van

schakelen was nooit zeker, want het was een statistisch proces. En daar kun je niet goed op synchroniseren”.

Tekst: Jm Heirbaut
Foto: Bram Saeys

DE GRAADMETER

De TU/e-populatie bestaat natuurlijk niet alleen uit mannen. Het Graadmeter-onderwerp van vorige week, de Playboy, was misschien niet zo interessant voor de zachtere sekse. Dat denken we tenminste, traditioneel als we zijn. Daarom deze week, geheel in stijl van de Cosmopolitan en andere bladen, een lifestyle onderwerp: samenwonen.

Laten we om te beginnen een paar assumpties maken: je bent erg gelukkig met je relatie. En niet zomaar een avondje of een week, maar al een aantal jaar. Ergens tijdens je studie (waarschijnlijk in het begin) begon de romance. Naast een nieuwe studie en stad ook nog eens een nieuw lief. Toch lijkt het pas een seconde geleden dat jullie elkaar ontmoetten. De gedachte dat het ooit zou kunnen eindigen, komt niet in je op. In ieder geval niet in de zichtbare toekomst. Jullie hebben het goed. Natuurlijk woon je op kamers. Paar vierkante meter voor jezelf en een hoop gezelligheid en activiteit van alle gedeelde meters daar omheen. Je hebt veel gekkigheid meegemaakt, want dat maak je altijd mee in studentenhuizen. Matrassen de tuin inslepen, een theelepeltje water op smeltende theelichtjes gooien, jezelf uitdossen als een hoer voor een themafeestje. Ja, gefeliciteerd. Je bent echt

student. Maar ja, de tweede keer is alles toch net wat minder leuk. En bij een derde keer wordt het vervelend. Je zoekt alternatieven, in Eindhoven liefst, want je bent nog even niet afgestudeerd. Langzaam maar zeker krijg je het gevoel dat je op zoek wilt naar een eigen plekje. Zodra je enthousiast mee kunt studentikozen als je wilt, maar het niet hóeft. Eén en één is twee en dus kom je op het idee om te gaan samenwonen. Heerlijk toch! Altijd samen, altijd begrip, liefde, ondersteuning et cetera et cetera. En lekker makkelijk. Geen troep van je huisgenoten, vijftig keer zoveel ruimte. Altijd baas over de afstandsbediening. Maar pas op! Natuurlijk is samenwonen nog

niet zo erg als trouwen of kinderen krijgen. Maar het zet wel veel stempeltjes op je Burgermanspaarkkaart. Denk dus niet dat alles bij hetzelfde blijft. Wanneer je een huis gaat zoeken (al ingeschreven op alle tweepersoonswachtlijsten van Domein, Trudo, Wooninc en Woonbedrijf?), kom je niet middenin de stad terecht. Waar je dan erg op moet gaan letten, is je sociale aanspreekbaarheid. Altijd iets buiten het centrum, en altijd samen. Bel je er één, krijg je de ander er gratis bij. Het is dus tamelijk essentieel dat je vrienden het een beetje kunnen vinden met je betere helft. Anders komen ze nooit meer over de vloer. En met het eten moet je opeens gaan plannen. Want je laat je lief natuurlijk niet voor niets zwoegen in de keuken. Dus net als vroeger bij moeders thuis moet je weer even bellen als het wat later wordt. Je gaat weer naar een situatie waarin je rekening met een ander moet houden. Maar met wíe! Met degene die je het liefste (bijna) dood zou knuffelen, die je overal waar je heengaat wilt meenemen, voor wie je je lekkerste maaltijd ooit voor hebt gekookt! Samenwonen is geweldig. Maar het zet een grote punt achter je studentenleven.

Tekst: Marten Witkamp en Wouter Schilpzand
Foto: Bart van Overbeeke

Samenwonen

RIP AOR

Het was een ware rouwstoet bij De Bunker op donderdag 9 juni. Zo'n honderd oud-medewerkers van de AOR namen die avond afscheid van hun oude 'werkgever' tijdens Farewell AOR- The funeral. Bij De Bunker werd een kruis met 'graf' met daarop de tekst 'RIP AOR, hét studentencafé 1963-2005' neergezet als laatste rustplaats. Hier hebben de aanwezigen definitief afscheid genomen van het studentencafé. "De sfeer was relaxed, gezellig, een tikje baldadig, maar er heerste vooral eensgezindheid", zegt Renske Pots, oud-medewerkster van het studentencafé en medeorganisator van het afscheidsfeest. "Na het plaatsen van de zerk hebben we daar wat kaarsjes aangestoken en een pilsje gedronken. Veel mensen namen op persoonlijke wijze afscheid van de AOR. Zo lieten medewerkers hun AOR-sleutels achter. Deze zijn niet meer bruikbaar omdat alle sloten vervangen zijn." Ook werden er AOR-muntjes neergelegd, evenals lege glazen. "De gabo's (medewerkers van de garderobe en barondersteuning, red.) lieten nog een laatste overgebleven Bicky-burger achter."

Rond 22.30 uur werd teruggegaan naar Demos in De Bunker voor de receptie. "Er werd bijgekleetst, adressen werden uitgewisseld en het voor de AORtraditionele dobbelspel mexen werd gespeeld", aldus Pots. Er was ook een kleine loungehoek ingericht bij Demos voor degenen die behoefte hadden aan steun na het 'grote verlies', aldus Pots. "De neergezette tissues bleven echter onaangeraakt."

Foto: Bart van Overbeeke

Effe zeuren

/Fred Steutel

Is de Cursor een kutkrant? Dat is een niet helemaal retorische vraag. Neem nummer 34: op de voorpagina staat een foto van de tamelijk formidabele 'keerzijde' van een paaldanseres; op de achterkant een bespreking door Witkamp en Schilpzand van een nummer van Playboy, waarin zij zeggen mooi bloot te prefereren boven seks-bloot - huichelaars; Taco Verkerk kijkt terug naar het grondwetreferendum: klote-EU, kut-euro en 'grote fuck you'. Op bladzijde 4 gaan de winnaars van een beachvolleybaltoernooi naar huis met een pakket 'erotische artikelen', en of dat allemaal nog niet genoeg is, doet forensisch arts Udo Reijnders verslag van de volgende waarheid: "Op het erotische vlak kunnen mensen heel creatief zijn"; 't is toch wa! De details vindt u ook op pagina 4.

Je hoopt op een serieus tegenwicht op de pagina's 8 en 9: Achtergrond - lijkt een poging tot tegenhanger van De Verdieping in Trouw. Afgezien van een enkel 'fucked up' wordt daar betrekkelijk netjes gepraat over de voors en tegens van Intelligent Design. Deelnemers aan het gesprek zijn islamitische studente Kurdi, studentenpastor De Leeuw en hoogleraar reformatische wijsbegeerte Maarten Verkerk. Bijna allemaal netjes weliswaar, maar overigens zeer vrijblijvend en gehinderd door maar weinig kennis van zaken. Kurdi meent aanwijzingen voor de 'big bang' te vinden in de koran, en is er zeker van dat God weet welk van een paar elektronen omhoog dan wel omlaag 'spint'. De Leeuw zegt -met ironische ondertoon- dat 'het principe van Heisenberg' (onzekerheidsrelatie) de grootste zekerheid van de wetenschap is. Verkerk tenslotte schrijft de 'theorie' dat niet de aarde, maar de zon middelpunt van ons planetenstelsel is, toe aan Galileo en niet aan Copernicus, die dat dertig jaar voor de geboorte van Galileo heeft opgeschreven; hij was vast ook niet de eerste. Wel veel achtergrondruis dus, maar weinig verdieping.

Wordt het tijd voor een 'branding project' voor de Cursor, wat wil ons weekblad zijn en waar wil het heen? Tijd voor een bezinningscommissie? Vóór de zomer komen er nog twee Cursor-nummers. Na de zomer zien we wel weer; moeten we het 'zeuren' maar toevertrouwen aan Goedele Liekens?

GEERT en BEERT door Ruben Libgott www.geertenbeert.nl

Rik van de Langenberg

“Studeren is eens wat anders dan voetballen”

Enith Vlooswijk

Foto: Bart van Overbeeke

Studeren? Ja, dat doet hij eraan. Student Technische Bedrijfskunde Rik van de Langenberg is vaker op het voetbalveld te vinden dan in de collegebanken. De topscoorder van FC Eindhoven over imago, ambitie en teleurstelling.

Als je vraagt wat zijn beroep is, antwoordt Rik van de Langenberg ‘student’. “Profvoetballer... nee, dat zeg ik liever niet”, geeft hij weifelend toe. Toch werd zijn contract als middenvelder in de eerste divisie bij zijn club FC Eindhoven onlangs voor twee jaar verlengd. “Maar ik vind ‘profvoetballer’ een beetje te groot klinken. Dan gaan mensen wilde verhalen verzinnen over dat je tonnen verdient en op straat herkend wordt enzo.” Tonnen verdient hij niet, maar als voetballer gaat het hem redelijk voor de wind. Als vijfjarig

jongetje begon Van de Langenberg te voetballen en op zijn dertiende maakte hij zijn intrede bij de jeugddivisie van de Bredase club NAC. Hij stapte op zijn twintigste over naar FC Eindhoven, waar hij zijn eerste contract ondertekende. Het afgelopen seizoen behaalde de inmiddels 23-jarige middenvelder de titel ‘topscorder’: in 34 wedstrijden scoorde hij tien keer. “Ja, dat klinkt leuk, maar het waren niet zo heel veel doelpunten”, relativeert Van de Langenberg de eer. “Er zijn spelers die veel vaker scoren, maar ik hoop daarin nog te groeien.” Groeien, verder komen, omhoog gaan: pratend over voetbal neemt Van de Langenberg deze uitdrukkingen voortdurend in de mond. “Ik wil alles eruit halen”, legt hij uit. “Bij de jeugd was ik nooit de beste, maar wel iemand die zichzelf steeds bleef ontwikkelen. Terwijl anderen, die beter waren dan ik, stil bleven staan. Op een gegeven

moment was ik dan toch beter dan zij.” Hoewel zijn studie nu al de nodige vertraging heeft opgelopen, heeft de TU/e’er nooit overwogen ermee te stoppen. “Ik vind het een perfecte combinatie. Als ik klaar ben met trainen en ik heb nog een halve dag vrij, dan is het fijn om ook eens wat anders te doen dan voetballen.” Zelfs als hij later in een heel andere sector in het bedrijfsleven terechtkomt, komen zijn ervaringen op het veld hem goed van pas, denkt de student. “Je leert plannen en gedisciplineerd werken. Je leert in een team te werken. En je leert om te gaan met kritiek en met teleurstellingen.” Van dat laatste heeft hij zijn portie wel gehad. Het afgelopen seizoen heeft zijn team verschillende keren ‘dik verloren’. “Tijdens een wedstrijd tegen Sparta stonden we binnen tien minuten met 3-0 achter”, verzucht Van de Langenberg.

“Als je in de jeugddivisie voetbalt, win je vaak. En dat ben je dan ook gewend. Vervolgens kom je bij FC Eindhoven en verlies je vaker. Je krijgt dan een gespannen sfeertje, daar moet je mee leren omgaan.” Ook in het bedrijfsleven, legt Van de Langenberg uit, is het zaak spanningen te onderkennen. “Je hebt vaak conflicten nodig om een verandering teweeg te brengen die goed is voor het bedrijf. Dat heb je ook bij voetbal. Ik heb heel goed geleerd dat je iemand op een bepaald moment moet kunnen zeggen waar het op staat. Maar soms moet je het ook even kunnen laten rusten, anders heb je op een gegeven moment twee tegenstanders tegenover je op het veld staan.” Zijn droom is als professional terugkeren naar de club waar hij als dertienjarige ooit begon. “Ik kom zelf uit Breda en zou het heel mooi vinden als ik daar zou kunnen voetballen. Veel van

mijn vrienden zijn ook supporter van die club.” En wie weet wordt hij ooit nog eens een ‘echte’ profvoetballer die tonnen verdient en op straat handtekeningen uitdeelt. Maar ook als dat niet het geval is, vindt Van de Langenberg zijn draai wel in de wereld. “Als het niet lukt om hogerop te komen, vind ik het wel mooi geweest. Ik ben niet van plan nog tien jaar in de onderste helft van de tweede divisie te spelen en altijd op de veertiende plaats te eindigen.” Dan beproeft hij zijn kansen liever in het bedrijfsleven. “Het plan is om deze zomer af te studeren. De komende twee jaar kan ik niet werken in het bedrijfsleven, maar ik wil me wel verder ontwikkelen. Ik studeer af op marketing. Misschien ga ik later wel iets doen met de combinatie sport en marketing.”/●

Cursor/ Colofon

© 2005. Auteursrechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeboden artikelen te wijzigen.

Redactie Han Konings (hoofdredacteur), Brigit Span (eindredacteur), Monique van de Ven, Enith Vlooswijk, Lennart Wesel Aan dit nummer werkten verder mee Ruben Libgott, Benjamin Ruijsenaars, Paul Weehuizen Foto's Bart van Overbeeke, Lay-out Peter Peels Redactieraad drs. Jost van den Brekel, Agnes van Hemert (secretaris), prof.dr.ir. Han Meijer Basisvormgeving Koos Staal bno Druk Drukkerij E.M. de Jong B.V. Baarle-Nassau Advertenties Bureau Van Vliet BV, Passage 13-21, 2024 Zandvoort, tel. 023 - 5714745 Redactie-adres TU/e, W-hal 1.25, postbus 513, 5600 MB Eindhoven, tel. 040 - 2472961/2474020, fax 040 - 2456033, e-mail: cursor@tue.nl, www.tue.nl/cursor.

Cursor is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau (HOP)

Monique Kuyck is Hoofd Services van de Dienst Interne Zaken. Hieronder vallen het Servicebureau, de servicemedewerkers, de roostercoördinator, het Congresbureau en Facility Services.

Maandag: De bestelling voor de nieuwe beamer in de Blauwe Zaal en de discussie-installatie voor de promotiezaal afgemaakt. Met de medewerkers van het Servicebureau zoek ik naar alternatieve onderkomens voor de evenementen in november en december. Door de verbouwing is de hal gedurende die periode gesloten voor activiteiten. Dat vraagt behoorlijk wat creativiteit. Vanmiddag met medewerkers van Dienst ICT gesproken over vernieuwing van het netwerk in het Auditorium. En de enquête van de Algemene Management Leergang ingevuld. Leuk zo’n TU/e-gerichte opleiding, waarin je kennismaakt met verschillende medewerkers van faculteiten en andere diensten.

Dinsdag: Vandaag weinig besprekingen,

De week van/ Monique

dus kunnen allerlei lopende zaken afgehandeld worden. Vooral de cateringplannen vragen veel tijd. Naast de verbouwing van het Auditorium zijn we bezig met de inrichting van de Zwarte Doos. Aan het eind van de middag haal ik Isabelle op van de TUimelaar.

Woensdag: Isabelle blijft thuis, want het is papa z’n ‘zorgdag’. Vanaf 11.45 uur de verplaatste Internationale Vrouwendag-lunch bijgewoond, met als thema ‘Kleur bekennen’. Aardige discussie over de toekomst van de universiteit en wie we graag aan het hoofd daarvan zouden zien. ’s Middags het een en ander geregeld voor de implementatie van de Planon-module Reserveringen.

Donderdag: Vanmorgen ontwerp- en projectteamvergadering voor het cateringproject. De termijn waarin de verbouwing van het Auditorium moet plaatsvinden, is kort. De interieurarchitect toont de aanzet voor het voorlopige ontwerp. ’s Middags

bespreking met de leidinggevende van één van onze adviseurs. We spreken af dat hij vervangen zal worden, het ‘waarom’ laat zich raden. Aan het eind van de middag met onze dochter naar het consultatiebureau, alles is goed. ’s Avonds lees ik in Intermediair dat veel mensen zich ergeren aan collega’s die vaak over hun kinderen vertellen. Oeps... moet ik Isabelle uit deze ‘Week van’ schrappen dan? Echt niet!

Vrijdag: In de University Club de bijeenkomst ter voorbereiding van de notebook-uitreiking bijgewoond. Een grote groep medewerkers werkt er het hele jaar hard aan om het een succes te laten worden. Net als ieder jaar is er weer een aantal verbeterpunten. Rond 12.30 uur begint mijn weekend.

Universiteiten omarmen tweejarig doctoraat

Er komen twee- tot driejarige professional doctorates aan de universiteit. Dat zijn verkorte promotieopleidingen die zich vooral op de beroepspraktijk richten. Voor toelating is formeel een mastertitel nodig, maar ‘elders verworven competenties’ kunnen ook voldoende zijn, zo besloten de samenwerkende universiteiten onlangs.

Met het professional doctorate -een titel die overigens nog geen wettelijke status heeft- willen de universiteiten zich richten op een andere doelgroep, stelt voorzitter Ed d’Hondt van universiteitenvereniging VSNU deze week in de Volkskrant. “Er is een groeiende groep die op

hoog wetenschappelijk niveau werkt en die wel zou willen promoveren als daar niet vier jaar voor hoeft te worden uitgetrokken. Voor die mensen komt er nu een mogelijkheid.” De nieuwe titel zal volgens hem in wetenschappelijk niveau niet onderdoen voor de traditionele doctorstitel. De opleidingen zullen tot stand komen in nauwe samenwerking met het beroepenveld en, waar mogelijk, met de hogescholen, meldt de VSNU. Wie de opleiding succesvol heeft afgerond, krijgt de titel PD achter zijn naam, plus de vermelding van het vakgebied. De echte doctorstitel blijft gereserveerd voor gewone promoties. Aan de TU/e is de titel ‘pro-

fessional doctorate’ al langer in gebruik. Wie één van de tweejarige ontwerpopleidingen hier afrondt, behaalt de titel Professional Doctorate in Engineering, kortweg PDEng. Deze titel werd in januari 2004 ingevoerd ter vervanging van het eerder gebruikte Master of Technological Design, die met de invoering van het bachelor-masterstelsel enigszins verwarrend bleek, aldus Peter van Dam, stafmedewerker en woordvoerder van het College van Bestuur. Van Dam verwacht dat in Eindhoven verder vooralsnog niets verandert door de huidige ontwikkelingen en de afspraken over de professional doctorates binnen de VSNU. (HOP)/•

Wegen rond TU/ e-terrein afgesloten

In het weekend van 18 en 19 juni worden rond het TU/ e-terrein diverse wegen afgesloten. Dit vanwege het Hajraa Buitentoernooi en de regionale wielertoernooien ProTour Eindhoven. Aan het Hajraa Buitentoernooi, dat zaterdag 18 en zondag 19 juni plaatsvindt op het TU/ e-terrein en sportpark De Hondsheuvels, doen ruim 4.500 sportievelingen mee. Dat levert op zich al genoeg drukte op rond de campus, die nog eens wordt versterkt door de ProTour Eindhoven die op zondag dwars door Eindhoven voert. Verkeer in en rond Eindhoven wordt op veel plaatsen omgeleid. Diverse

wegen worden in verband met de tour afgesloten, waaronder enkele grote wegen rond het TU/ e-terrein: het Insulindeplein, de Prof.dr. Dorgelolaan en het eerste stuk van de John F. Kennedylaan, ter hoogte van de TU/ e-campus. Gevolg is dat mensen die op zondag op het universiteitsterrein moeten zijn, er alleen op kunnen via De Zaal aan de oostkant. Het terrein verlaten kan zowel via diezelfde oostzijde als via de hoofdingang aan de westzijde (Den Dolech). Op de Kennedylaan kunnen automobilisten echter alleen rechtsaf, richting de ring.

(Advertenties)

ING Masterclass oktober 2005

Driedaagse kennismaking met ING.
Voor laatstejaars academici. Alle studierichtingen welkom.

Kijk vóór 15 augustus op:

www.ingmasterclass.nl

ING

James Mobility

is een begrip op het gebied van mobility services. We verzorgen 7 dagen per week het woon-werk verkeer van werkend Nederland. Reistijd en fileleed worden zo door ons omgezet in werktijd. Daarnaast lossen we voortdurende problemen op en verlenen we parkeerservices tijdens evenementen. Voor lease- en autoverhuurmaatschappijen bedachten we de hiker. Deze verplaatst auto's vanuit de randstad door het hele land tegen een vast tarief. Je rijdt tussen de 2 en 5 ritten per dag waarbij je dus de hele dag onderweg kunt zijn. Wie zoeken we? Flexibel inzetbare studenten in bezit van OV-weekkaart. Je bent enthousiast en representatief, vindt het leuk om auto te rijden. De functies zijn als volgt onder te verdelen:

AUTOSWITCHER/HIKER

Hiervoor dien je: het liefst tussen de 19 en 22 jaar te zijn, minimaal 1 jaar in het bezit te zijn van je rijbewijs, aantoonbare rijervaring te hebben en in het bezit te zijn van een OV-weekkaart. Een verkorte selectieprocedure is voldoende om aan de slag te kunnen. Autolease maatschappijen door het hele land zijn je opdrachtgevers.

Reageren?

Dat kan via onze vacature button op:

www.jamesmobility.nl

Ach en Wee

En ik vind...

Ach en Wee 1

Wat een niet humoristische, maar vooral vrouwenonvriendelijke cartoon in Cursor 34! Wij dachten dat de tijd dat vrouwen werden afgeschilderd als wezens die zich alleen maar bezighouden met uiterlijk vertoon ver achter ons lag. De tekenaar heeft óf heel weinig historisch besef of is gewoon een hardcore seksist die op een gemakkelijke manier denkt te kunnen scoren onder een overwegend mannelijk TU/e-publiek. Het is bij hem blijkbaar nog niet doorgedrongen dat er sinds de jaren zestig het een en ander is veranderd wat betreft de houding en positie van vrouwen in deze maatschappij. Heeft deze meneer of mevrouw (laten we het echt niet hopen) nooit van het woord emancipatie gehoord en geleerd respect te hebben voor vrouwen en zich niet zo laatdunkend over hen uit te laten? Zoals in deze cartoon ‘Kleur bekennen’ wordt geïnterpreteerd vinden wij zeer flauw én kleurloos, maar dat de redactie -die toch ook voor een groot deel uit (jonge) vrouwen bestaat- hiermee instemt, kunnen we helemaal niet begrijpen.

Tiny Poppe, Corine Bolwerk en Hetty de Groot, Studium Generale

Ach en Wee 2

Als kind dacht ik -met een werkende moeder en een strijkende vader- dat de emancipatie voltooid was. Tijdens mijn studie natuurkunde ontdekte ik dat dat niet helemaal waar was. Mijn medestudenten hebben nooit getwijfeld aan mijn kunnen. Toch kreeg ik van tijd tot tijd flauwe opmerkingen als ‘laat Anouck de draaibank maar schoonmaken, daar zijn vrouwen goed in’. Sommige docenten uit het stenen tijdperk vonden eigenlijk dat vrouwen niet geschikt waren om hun dure apparatuur aan te raken. Ik heb me dat nooit persoonlijk aangetrokken, maar het maakt je wel alerter. In mijn eerste baan -tussen alleen maar mannen- haalde ik voor de zekerheid nooit koffie. Of het wat uitmaakte? Ik weet het niet. Het kon in ieder geval ook geen kwaad. Op de TU/e werk ik in een groep met meer vrouwen dan mannen en haal ik wel koffie. Ik heb hier nog niet het gevoel gehad dat ik niet serieus werd genomen

omdat ik een vrouw ben. Maar de onnozele cartoon in Cursor 34 brengt me aan het twifelen. Ik ben in één keer terug bij het oude dilemma uit mijn studententijd: moet je nou reageren op zo’n achterlijke vrouwengrap, of juist niet? Is dit er bij de redactie gewoon doorheen geglipt, of vinden TU/e-mannen dit geweldige humor? Voor de zekerheid deze week maar even geen koffie halen voor mijn collega Jan.

Anouck Vrouwe, Studium Generale

Ach en Wee 3

Mijn complimenten voor de cartoon van Ach en Wee aangaande het blootleggen van de gedachtegang omtrent vrouwen en kleur. Ik heb een hekel aan ingezonden brieven en daarvoor mijn excuses, maar ik heb een grotere hekel aan mensen zonder humor, maar laten we aub niet gaan generaliseren over het gevoel van humor en de correlatie met een bepaald geslacht.

David Ernst, medewerker Studium Generale

Gouden Kalveren on tour

Het Nederlands Film Festival bestaat 25 jaar. Dit wordt gevierd met het programma 'Kalverliefde - 25 jaar Gouden Kalveren on tour'. Tijdens deze tour worden 24 films vertoond in 24 verschillende theaters. Plaza Futura aan de Leenderweg is een van de deelnemende theaters. Vanaf dinsdag 21 juni wordt iedere dinsdag een film vertoond die de afgelopen jaren een Gouden Kalf gewonnen heeft. De eerste film is 'De Tweeling' van regisseur Ben Sombogaard.

De tour beleefde zijn aftrap op 11 april in filmtheater 't Hoogt in Utrecht. In hetzelfde theater werd 25 jaar geleden de eerste editie van het filmfestival gehouden. Veel van de getoonde films zijn bij het grote publiek bekend. Een greep uit deze films: 'Van God los', 'Antonia', 'Nynke' en 'Lek'. Het Gouden Kalf is ontworpen in 1980 door de Utrechtse kunstenaar Theo Mackaay, in opdracht van Jos Stelling, de organisator en oprichter van het filmfestival. Het beeld is in brons gegoten. Een Gouden Kalf is te winnen in zestien categorieën. Nederlandse speelfilms, korte films, documentaires en tv-dramaproductions komen in aanmerking voor een nominatie. Daarnaast kan het festivalbestuur besluiten

een Gouden Kalf voor de Cultuurprijs aan een persoon of een instantie uit te reiken die zich verdienstelijk heeft gemaakt voor de Nederlandse filmcultuur. / ● 'De Tweeling' (foto rechts) draait op dinsdag 21 juni om 00.00 uur in Plaza Futura. 'Van God los' (foto boven) draait op dinsdag 28 juni. Kijk voor een compleet overzicht van de filmreeks in Plaza op www.plazafutura.nl.

De culture top vijf van Wouter Walmlink

Student Industrial Design

Cultuur. Grootverbruiker van mijn vrije tijd. Leermeester die mij maakt tot pacifist en activist. Bij deze wil ik jullie vertellen welke zielen en zielenuitvloeiels zij heeft geroerd en zo mij voedde en opvoedde, voor het gemak nu even opgedeeld in vijf hokjes, respectievelijk dichtkunst, film, fotografie, ontwerpen en muziek.

(Gaius Valerius) Catullus

Laten we een tijdje terug beginnen, om precies te zijn in de eerste eeuw voor Christus. In deze tijd schreef Catullus, in dichtvorm en zonder enig blad voor de mond te nemen, scherpe pijlen over menselijke trekjes als liefde, haat, nijd, onrust, luiheid en overmoed. Zijn meest beknopte schot in de roos: Odi et amo. quare id faciam, fortasse requiris: nescio, sed fieri sentio et excrucior. Vrij vertaald: Haat voelt mijn

hart en liefde -, als om strijd. Vraag niet, waarom! Ik weet het niet, maar lijdt.

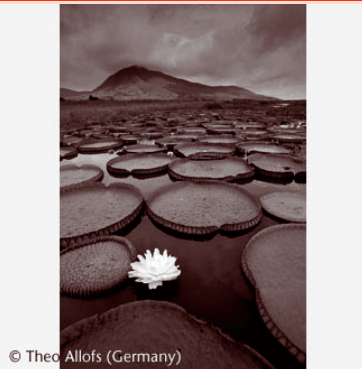
L'adversaire

Een film (2002) over een man die vijftien jaar lang zijn hele omgeving in de waan houdt dat hij arts is. In werkelijkheid heeft hij zijn opleiding nooit afgemaakt en brengt hij zijn tijd vooral door op verlaten parkeerplaatsen. Scheurtjes in zijn zorgvuldig opgebouwde constructie van leugens zetten hem aan tot het ombrengen van zijn kinderen, vrouw, ouders en schoonouders. Afgrijselijk mooi en intiem verbeeld vanuit zijn perspectief, zonder een antwoord te geven op het 'waarom'. Oh ja, het is bovendien waargebeurd.

Wildlife photography

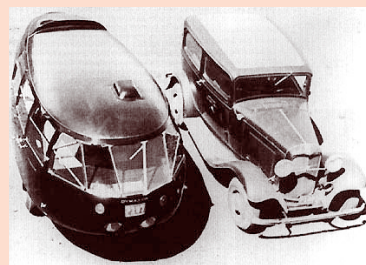
De jaarlijkse wedstrijd voor wildlife fotografen, georga-

© Theo Allofs (Germany)

niseerd door het Natural History Museum in Londen, is een belevenis met dubbele gevoelens. Het toont de onovertroffen schoonheid van de natuur, maar wijst ons, terwijl het ons betraapt op ongelovige blikken, op wat wij verstoppert achter (of nog erger, onder) torenhoge, grijze, betonnen blokken. Zie www.nhm.ac.uk/wildphoto.

R. Buckminster Fuller

Volgens fans was hij een genie, profeet, visionair, 'een ervaring' en een new-world thinker. Objectief gezien kun je hem onder andere beschouwen als filosoof, uitvinder, ingenieur, wiskundige, wetenschapper en auteur. Zelf noemde hij zich 'a random element of a very

average human being'. Net als Leonardo Da Vinci was hij, wat men noemt een homo universalis, zijn tijd ver vooruit en uitzonderlijk lastig te omschrijven. Terwijl de eerste T-Ford door de straten reed, ontwierp hij druppelvormige auto's die nu nog als futuristisch beschouwd worden en zag hij voor zich hoe cilindervormige prefab-huizen door zeppelins over de wereld werden verspreid. Vele inspirerende lezingen van hem zijn op internet na te lezen.

Boolean

Mijn grootste energieslurper op cultureel gebied is uiteindelijk toch de band waarin ik speel. Hopende clichés te vermijden, loopt ons pad door een muzikaal niemandsland, op zoek naar een nieuw, ongehoord geluid, vindt men ons ergens (volgens luisteraars) tussen postrock en de vroegere rockende Radiohead. Grote inspiratiebronnen (evenals ferme aanbevelingen) zijn Pink Floyd, Deus en The Doors. Onze nieuwe klanken klinken op www.booleanband.nl/ ●

/Midnight Run in concert

Midnight Run is een band bestaande uit voornamelijk oud TU/e-studenten. Omdat de band vijftien jaar bestaat, en om studenten kennis te laten maken hun muziek, geven de bandleden een gratis concert in café Thomas. Het concert vindt plaats op donderdag 16 juni en begint om 21.30 uur.

/Doppio speelt Jimmy Dean

Studenten toneelvereniging Doppio brengt in het kader van de Speelmaand op 20, 21 en 22 juni het stuk Jimmy Dean. In een stadje in Texas komen vijf vrouwen samen om de tragische dood van hun idool te herdenken. Twintig jaar geleden vormden zij 'de discipelen van James Dean'. Heden en verleden komen nu samen, maar al snel blijkt dat leven in het verleden gevaarlijk kan zijn. De voorstellingen worden gehouden in het Gaslab, iedere dag vanaf 20.30 uur. De entree bedraagt vijf euro.

/Ariënstoneel

Een verhaal dat zich afspeelt op het Ierse platteland tijdens de oogstfeesten in 1936. Het verhaal draait om vijf ongetrouwde zussen, een onwettige zoon, een broer uit de missie en een minnaar. De Ierse oogstfeesten zijn een blijde gebeurtenis waar dankbaarheid centraal staat. Maar zijn de personages wel zo dankbaar? In 'Oogst' wordt niets uitgesproken en blijft alles onderhuids. Ariënstoneel is een eigennamen amateurvereniging die werkt met professionele regisseurs. Het toneelstuk wordt gespeeld van donderdag 16 tot en met zaterdag 18 juni om 20.30 uur. Kijk voor meer informatie op www.schouwburg eindhoven.nl.

/Concert jonge amateurmusici

De leerlingen van de CKE-muziekschool die dit jaar geslaagd zijn voor hun eindexamen geven een concert om hun verrichtingen aan het publiek te laten horen. Dit jaar wordt het concert gegeven door leerlingen op altviool, blokfluit, dwarsfluit, gitaar, viool, cello, harp en orgel. Het concert vindt plaats op donderdag 23 juni om 19.30 uur in de CKE-muziekschool, Pastoor Peterstraat 180 in Eindhoven. De toegang is gratis.

/Ontwerpers gezocht

Jonge ontwerpers en vormgevers die graag iets exclusiefs willen maken, kunnen zich inschrijven om een relatiegeschenk voor de gemeente Eindhoven te ontwerpen. Deze relatiegeschenken worden door het college van burgemeester en wethouders overhandigd bij diverse gelegenheden. Alle hbo- en wo-ontwerpers, die minimaal één en maximaal vier jaar geleden zijn afgestudeerd aan een vormgeving- en/of kunstrichting, kunnen deelnemen aan de ontwerpopdracht. Voor meer voorwaarden en ontwerpisen kijk op www.eindhoven.nl.

Geen lot is te sturen. De aanhouder wint. Maar als hij wint, dan stuurt hij toch het lot? Of wint hij juist omdat winnen zijn lot is? En als de aanhouder nou verliest? Dan is er in ieder geval sprake van een wijsheid die niet opgaat. Hoewel het mijn lot is, als student, te moeten leren voor tentamens en deadlines te moeten halen in deze tentamenweken, zie ik er de lol niet van in. Aan mijn lot is dan geen lol te beleven. Of moet ik aanhouden -want de aanhouder wint- en mijn lot zo sturen dat ik er weer lol in heb? Ik kwel mezelf met deze gedachten, terwijl ik eigenlijk tentamens zou moeten leren en deadlines zou moeten halen. Maar zichzelf kwellen is het lot van de ‘romanticus’. Ik ben een romanticus, tenminste volgens de ‘enneagram - karaktertest’ van de KRO. Aan de hand van een aantal vragen kom je erachter welk ‘enneatype’ je bent: perfectionist, helper, performer, romanticus, waarnemer, loyalist, levensgenieter, baas of bemiddelaar. Wie zijn lot kwijt denkt te zijn, of wie het kwijt zijn van zijn lot als lot heeft, zou deze test eens moeten doen

- www.enneagram.kro.nl. In de ‘bijsluiters’ op de website staat: ‘het enneagram helpt je te accepteren wie je bent’. Altijd handig. Een romanticus stuurt geen bos rode rozen naar zijn geliefde of zingt geen valse serenade voor haar balkon. Dat is de romanticus te weinig creatief, meer iets voor de ‘performer’. Een romanticus ‘neigt meer te waarderen wat er niet is dan wat er wel is’. Dat kan kloppen, ik neig ‘vakantie’ erg waarderen, maar vooralsnog is tentamens leren mijn lot.

Teun van Veggel is student Bouwkunde

Voetballende robots strijden om eer

Ontwerp een team autonoom voetballende robots. Dat is de opgave tijdens de Robocup Midsize League die plaatsvindt aan de TU/e in het voorjaar van 2006. Faculteiten van de TU's in Eindhoven en Delft bundelen hiervoor hun krachten in het Tech United Robocup-project.

De verschillende deelnemers van het Delfts-Eindhovense team, tot nu toe zo'n dertig personen, kwamen vrijdag 10 juni voor het eerst samen om hun ideeën over de robots te presenteren. Studenten, promovendi, stagiairs en hoogleraren van verschil-

lende faculteiten zetten zich vrijwillig in voor het project. In Eindhoven zijn de faculteiten Werktuigbouwkunde, Wiskunde & Informatica, Industrial Design en Elektrotechniek bij de wedstrijd betrokken. Zij zullen zich concentreren op de mechanische en elektronische kanten van de robot. De Delftse faculteit Applied Sciences houdt zich voornamelijk bezig met beeldherkenningstechnologieën. De zelfstandig voetballende robots die de TU'ers de komende maanden willen ontwikkelen, moeten het in het voorjaar van 2006 opnemen tegen Europese

soortgenoten, gemaakt door andere universiteiten en hightech bedrijven als Philips en Océ. Het wereldkampioenschap vindt vervolgens in de zomer in Duitsland plaats. De winnaars van deze wedstrijden staat echter geen spectaculaire geldprijs te wachten. De deelnemers zetten zich uitsluitend in voor de eer en de kennis, aldus ir. Jac Goorden, projectleider van het Robocup-team in Eindhoven. “Voor het ontwerp van zo'n robot is veel interdisciplinaire technologie nodig. Die kennis kan weer gebruikt worden bij het ontwerpen van andere apparaten.” De wedstrijd is een ini-

tiatief van Robocup, een wereldwijde non-profitorganisatie die het onderzoek naar robots ondersteunt. Omdat het project zich goed leent voor interdisciplinair projectonderwijs, zullen veel TU/e-studenten de komende maanden aan het werk gezet worden.

Geen speelgoed

Bij het ontwerp van een voetballende robot komt veel kijken, blijkt al uit de eerste presentaties. Breng een robot maar eens aan het verstand wat het verschil is tussen verdedigen en aanvallen. En hoe houd je een stel overenthousiaste studenten in het

gareel? De Delftse hoogleraar Pieter Donker, die vorig jaar al de nodige wedstrijddervaring opdeed, waarschuwt zijn Eindhovense collega's maar vast. “Studenten moeten weten dat robots geen speelgoed zijn. Als een robot op hol slaat, kan hij iemand raken”, zegt hij serieus. “En zorg dat er een limiet is aan de snelheid van de robot. Studenten willen die nogal eens te ver opvoeren.” De zaal grinnikt vast bij de gedachte./●

Behulpzaamheid beloond

Wie dezer dagen het kantoor van dr.ir. Marcel Brekelmans binnenwandelt, kan er niet omheen: de BMT Docent Award. Brekelmans -vooral verbonden aan de faculteit Werktuigbouwkunde, maar tevens docerend bij Biomedische Technologie- kreeg de onderscheiding op donderdag 9 juni uitgereikt door de initiatiefnemers van studievereniging Protogoras.

Een mooie blijk van waardering, die award, zo stelt de winnaar - hoewel hij zijn bedenkingen heeft bij de bijbehorende argumenten die de studievereniging op haar site opsomt. Daar wordt Brekelmans geroemd om zijn behulpzaamheid en het feit dat studenten altijd bij hem kunnen binnenlopen. Zelf wordt hij liever beoordeeld op zijn prestaties in de collegezaal: “Mijn deur staat inderdaad altijd voor mensen open, maar het lijkt nu misschien een beetje alsof deze vent niks te doen heeft en de hele dag maar

wat zit te kletsen”. Volgens Protogoras is Brekelmans, docent numerieke analyse van continua en begeleider bij het vak mechanica, hoe dan ook de onbetwiste winnaar. Op de site van de studievereniging stelden zo'n honderdvijftig studenten uit de lijst van 47 docenten hun top drie samen. Daarbij telde de stem van een vijfdejaars student, die alle docenten heeft meegemaakt, zwaarder dan die van bijvoorbeeld een eerstejaars, aldus bestuurslid

Irene Kaashoek. De award is vooral in het leven geroepen om de goede docenten in het zonnetje te zetten, zo verklaart ze. “Want veel docenten doen supervoort hun best en vaak wordt dat heel vanzelfsprekend gevonden.” Maar, zo stelt Kaashoek: dat neemt niet weg dat het mooi is meegenomen wanneer docenten die niet in de top vijf zijn geëindigd, zich hierdoor aangespoord voelen het beter te doen.

Foto: Bart van Overbeeke

Eindhovense volleybalsters naar EK

Een delegatie van elf studentes uit de regio Eindhoven vertrekt eind deze maand namens de TU/e naar Tallinn in Estland om mee te doen aan het EK Volleybal voor studenten. Het team, met daarin een stuk of vier TU/e-studentes, eindigde eind mei als tweede, na een spannende finale, tijdens de Grote Nederlandse Studenten Kampioenschappen in Nijmegen. Omdat winnaar Groningen de financiën niet rond kreeg voor de reis naar Estland, mocht het TU/e-team die plaats innemen. Het team bestaat uit elf speelsters die actief zijn in de ere- of eerste divisie van de Nederlandse volleybalcompetitie. Het zijn niet enkel TU/e-studentes, zegt Bedrijfskundestudent Eelke Stegehuis, die namens de organisatie van de Europese studentenkampioenschappen van 2006 aan de TU/e meegaat naar Estland. “Het team dat nu gaat, is een beter team. Dat was ook de voorwaarde van het sportcentrum, dat heeft bijgedragen in de financiën voor de reis. Er doen redelijk wat voormalig Oostbloklanden mee en die hebben heel goede teams”, aldus Stegehuis. Het EK wordt gehouden van 29 juni tot 5 juli. Er doen elf landen mee. Er wordt gemikt op een plaats in de halve finale voor de Eindhovense dames.

Twee NK-titels voor Thêtanen

Twee Thêtanen zijn tijdens de Nederlandse kampioenschappen roeien in Harkstede in de prijzen gevallen. Skiffeur Dirk Lippits wist de eerste plaats te bemachtigen in de heren skiff-klasse SA1x. Dit ondanks een erg harde wind die zaterdag waaide over de roeibaan. Lippits eindigde één seconde sneller dan zijn directe concurrent Sjoerd Hamburger. Op zondag wiste Thêta-roeier Schelte van Ruiten in de twee-met-stuurman (SA2+) voor het eerst een overwinning tijdens een nationale roeiwedstrijd binnen te halen.

En hoe is het in Praag ?

werken en genieten bevat het me hier best, maar als ik over een maandje weer naar huis ga, is dat ook wel fijn. Weer mijn eigen blauwe vloer, fietspaden en genoeg yoghurtkeus, maar helaas geen ‘knedlik’, waar ik echt een fan van ben geworden. Ik werk hier in het IKEM, het Institute for Clinical and Experimental Medicine, het grootste transplantatiecentrum in Tsjechië waar ook wetenschappelijk onderzoek gedaan wordt. Ik ben werkzaam in het radiologie department en ben verschillende tumorcellijnen aan het meten op relaxiviteit, zodat er wat meer kwantitatieve gegevens komen over de verschillende cellijnen. Alle metingen -in totaal

434 samples, wat best een berg eppendorpjes (buisjes, red.) is- heb ik gedaan in het UEM, het Institute for Experimental Medicine; dus zonder patiënten, maar wél met ratten. Relaxiviteit is een eigenschap die gebruikt wordt voor MR-metingen, de cellen worden gebruikt voor onderzoek. Ze worden gelabeld met een MR-contrastmiddel en daarna in ratten of muizen geplaatst, zodat je later op MRI-plaatjes de tumorcellen weer kunt terugvinden. Maar tumorcellen delen zo snel dat ze na een paar dagen al niet meer genoeg contrastmiddel bevatten om zichtbaar te zijn in MRI-plaatjes. Ik hoop dat ze mijn resultaten goed kunnen gebruiken, tot nu toe zien ze er in elk geval heel

mooi uit. In de avonden en weekenden bekijk ik Praag, beklim ik de heuvels met een geleende fiets uit het communisme-tijdperk, ondernemen we allerlei trips, doe ik ook nog iets aan sport en heb ik een kerk gevonden waar ze Engels spreken. Want Tsjechisch is echt onverstaanbaar. Ik heb niet m'n best gedaan iets te leren voor die korte tijd (gelukkig weet ik ondertussen wel wat ik in de winkel koop en goedendag te zeggen), maar middelbare school Frans, Duits en Engels helpen niet als je Tsjechisch wil spreken. Gelukkig spreken mijn collega's Engels en de mensen van het Blue House, waar allerlei buitenlandse PhD-studenten wonen, ook. We verzinnen

constant nieuwe plannen en vervolgens hebben we niet genoeg tijd om ze allemaal uit te voeren. Tot nu toe hebben we Kutna Hora bezocht (want Praag is niet de enige mooie stad in Tsjechië) en kasteel Konopiste, houden we van gratis concerten, was de Krizikova fontein erg mooi, houden we ‘sweet parties’ en willen we waterfietsen op de Vltava, de museumnacht van Praag meemaken enzovoorts. En over twee weken ga ik met een collega een weekend mee naar Slowakije, waar ze vandaan komt. Zo kom je je tijd wel door, ik geniet ervan.

Elsbeth Goessens, studente Biomedische Technologie

Slagbomen op de campus

Parkeerbeleid/ **Gerard Verhoogt**
Illustraties/ **Paul Weehuizen**

Begin 2006 wordt het universiteitsterrein afgesloten met slagbomen. Vanaf dan moeten automobilisten die de campus op willen, een kaartje trekken en betaald parkeren. TU/ e-medewerkers met een auto kunnen, op vertoon van hun kentekenbewijs, een pasje aanvragen. “Met de afsluiting van de campus komt er voorlopig een oplossing voor het parkeerprobleem. Maar het autobezit blijft toenemen. Het grote voordeel hiervan is dat we nu een middel hebben om dit te sturen. Je kunt kijken wie gratis mag parkeren en wie niet. Als het probleem aanhoudt, kunnen we minder mensen een vergunning geven óf het aantal parkeerplaatsen uitbreiden”, zegt drs. Martin Boers, hoofd van de Dienst Interne Zaken en leider van het project om de campus af te sluiten.

sloten, en Nijmegen hebben de universiteiten inmiddels maatregelen genomen”. Maar om hoeveel auto's gaat het nu en hoeveel overlast bezorgen ze? Een van de rapporten, ‘Resultaten parkeer- en passantenonderzoek TU/e terrein’ (2003), geeft het antwoord en concludeert: ‘Het aantal gastparkeerders is ten opzichte van de parkeervraag laag (namelijk minder dan tien procent, red.). Op dinsdag zijn er 170 gastparkeerders geteld op een parkeervraag van 2.002 parkeerders; op vrijdag zijn er 86 geteld op een parkeervraag van 1.646 parkeerders. Hoeveel parkeervraag gastparkeerders oproepen, is niet vast te stellen, omdat de voetgangerstelling geen uitsluitsel kan geven over de terugkeer van gastparkeerders’. Het is dus de vraag of en in hoeverre er momenteel echt sprake is

van een parkeertekort. DIZ-hoofd Boers: “Dat is er wel degelijk, het is de laatste jaren steeds drukker geworden met auto's. Ik zie het zelf ook”, zegt hij, wijzend naar het parkeerterrein achter zijn kantoor in Traverse. “Toen ik hier twee jaar geleden kwam werken, werd deze parkeerplaats nauwelijks gebruikt, nu staat hij vaak vol omdat andere parkeerplaatsen bezet zijn.” Ing. Mirjam Jahnke, hoofd BHV en beveiliging van de TU/e: “Ook uit de verkeerstelling blijkt dat de parkeerdruk is toegenomen, juist bij een aantal dagelijkse pieken. Bij slecht weer, in de herfst en winter en in de spitsuren zijn steeds meer parkeerplaatsen overvol. En het autobezit groeit alleen maar, dus we moeten toch maatregelen gaan nemen. Gastparkeerders zijn overigens niet het enige probleem. Mensen van

buiten gebruiken de campus ook als sluiproute. Dit gebeurt met name tijdens de spitsuren, als het erg druk is op de rondweg. Ze komen via de Kennedylaan de campus op en gaan er via De Zaale weer af, de Insulindelaan op. We schatten dat twintig tot dertig procent van de automobilisten die de over De Zaale rijden die als sluiproute gebruiken. En aan het eind van de dag zie je de omgekeerde beweging. Het grote probleem is nog niet eens dat ze hier aanwezig zijn, wél dat ze vaak veel te hard over De Zaale scheuren”.

Wielklem

Er is gekozen voor een totale afsluiting van het TU/e-terrein en niet voor een partiële, zoals in Utrecht het geval is. Dat is daar ook moeilijker, omdat het terrein geen eigendom is van de universiteit. De Radboud Universiteit in Nijmegen heeft eveneens de volledige campus afgesloten, zij het met zeer nadelige gevolgen voor de daar omheen liggende buurt (zie onderste stuk op pagina 7).

Een bijkomende reden voor de totale afsluiting is dat er op de campus veel langs de openbare weg wordt geparkeerd. Die parkeerplaatsen zijn hard nodig en daar wil men dan ook graag controle over houden. In totaal zijn er op de campus 2.290 parkeerplaatsen. Er zijn vooralsnog geen plannen om dat aantal in de naaste toekomst uit te breiden, na de laatste uitbreiding op het terrein van het voormalige Faciliteitengebouw. Met de groei van het autobezit zal er binnen enkele jaren ongetwijfeld een tekort aan parkeerplaatsen komen op de campus, ondanks deze beperkende maatregelen. Boers: “Er zullen zo'n honderdzeventig tot honderdtachtig parkeerplaatsen vrijkomen in de piekuren, dat zal wel wat ruimte geven. Maar of dat opweegt tegen de groei van het autobezit?”. Met andere

woorden, de slagbomen zijn dus maar een tijdelijke ‘oplossing’?

Boers: “Met dit instrument kunnen we het parkeergedrag wel sturen. Als de parkeerproblemen blijven, kun je minder mensen een vergunning geven óf het aantal plaatsen uitbreiden”. De totale kosten voor het project zullen zo'n negenhonderdduizend euro bedragen. Daartegenover staat een geschatte jaarlijkse opbrengst van tachtigduizend euro. In tegenstelling tot bij de invoering van de parkeervakken, zal de regio-politie straks het beleid op de campus níet handhaven. Wel kan de bewaking, in overleg met de regio-politie, in uiterste gevallen een wielklem aan brengen./●

Voor het eerst in zijn geschiedenis wordt het TU/e-terrein afgesloten met slagbomen en komt er betaald parkeren. Er is al vaker over gesproken en gedacht, al ten tijde van het masterplan, en het idee kwam weer terug met de invoering van de parkeervakken. Die functioneren overigens goed: foutparkeerders worden consequent beboet, wat de eerste weken opliep tot zo'n zestig boetes per week. Na een tijdje nam dat aantal snel af.

Voorafgaand aan de beslissing om de campus met slagbomen af te sluiten, zijn diverse rapporten gemaakt en onderzocht gedaan. In december 2004 is het eindrapport voorgelegd aan het College van Bestuur. Die heeft dit voorjaar het groene licht gegeven voor het afsluiten van de campus. Met de realisatie hiervan wordt begin 2006 gestart; deze zomer nog zal de Europese aanbesteding plaatsvinden. Momenteel wordt over de regeling overlegd met derden op het terrein, zoals TNO, Fontys Hogescholen, het Multi Media Paviljoen en het Twinning Centre en met de vaste leveranciers. Gesprekken met Grafisch Atelier Daglicht en kunstenaarwerkplaats Beeldenstorm volgen nog.

Al met al is er enige tijd overheen gegaan voor het plan een feit was. Roeland van der Velden adviseerde de projectgroep namens Grontmij over de plaatsing van de slagbomen en het soort betaalautomaten. “Er is ook sprake van voortschrijdend inzicht. Als een rapport is uitgebracht, roept dat weer vragen op die in het volgende rapport worden beantwoord, bijvoorbeeld door verkeerstellingen te houden. Dat kost tijd, maar zo kom je tot een gewogen oordeel.”

Fuik

Het probleem wordt, zo lijkt het althans, vooral veroorzaakt door de zogenoemde ‘gastparkeerders’: mensen die niet aan de TU/e werken, maar hier wel parkeren omdat ze naar de stad, het station of Kennispoort gaan. Wat mede een rol speelt, is dat de gemeente Eindhoven in de buurt rond de TU/e en De Bunker betaald parkeren heeft ingevoerd. Mensen zijn naar alternatieven gaan zoeken en vonden die op de campus, die als een fuik voor het parkeerprobleem is gaan fungeren. Bijkomend probleem is dat de gastparkeerders juist rond het Hoofdgebouw en Vertigo parkeren, waar toch al weinig parkeerplaatsen zijn. Bovendien is er een structureel parkeertekort als er evenementen -congressen en dergelijke- in het Auditorium zijn.

Het aantal gastparkeerders zal, samen met de groei van het autobezit, alleen maar toenemen, zo is de verwachting. Tenzij er maatregelen worden genomen. Van der Velden: “Alle universiteiten kampen met dit probleem, te beginnen in de randstad. Ook in Utrecht, dat alleen de parkeerplaatsen heeft afge-

“Het systeem moet zichzelf in de praktijk bewijzen”

Medewerkers van de TU/e krijgen een gratis parkeer-
pas, mits ze in het bezit zijn
van een kentekenbewijs.
‘Vreemden’ moeten betaald
parkeren: bij binnenkomst
moeten ze een kaartje
trekken, bij het verlaten van
de campus moeten ze
afrekenen. Studenten,
behoudens enkele uitzonde-
ringen, krijgen géén pasje.
Parkeren kost straks één euro
per uur, of vier euro voor een
dagkaart, zo is het voorstel.

De Kennedylaan, de Insulindelaan en de Dorgelolaan (TNO) worden met slagbomen afgesloten voor autoverkeer van buiten de campus. Bij de Dorgelolaan kunnen automobilisten de campus oprijden en op dezelfde plek weer verlaten door om het TNO-gebouw heen te rijden. In de piekuren, tussen 08.30 en 9.00 uur, komen de meeste auto's de campus op. Dan ontstaan al regelmatig files bij de afslagen en de stoplichten op de Kennedylaan en Insulindelaan. Om te voorkomen dat die files nog langer worden, komen er twee in- en uitrijd-mogelijkheden op de toegangswegen van en naar de campus, ongeveer halverwege. Met twee automaten zou er genoeg capaciteit moeten zijn om alle verkeer aan te kunnen zonder lange rijen auto's die voor de slagbomen staan te wachten om de campus te verlaten of op te komen. Al houdt Boers wel een grote slag om de arm: “De gemeente heeft ons allerlei richtlijnen gegeven en volgens hen zou dit voldoende moeten zijn. Maar het systeem moet zich natuurlijk in de

praktijk bewijzen. We kunnen allerlei berekeningen maken en allerlei overwegingen bedenken, dat blijft natuurlijk theorie”.

Om mensen te helpen en aanloopproblemen op te lossen, zullen medewerkers van de bewaking de automobilisten in de eerste weken begeleiden bij de ingangen. Bovendien is er altijd video- en camera-toezicht. Er staat ook altijd een intercom aan, voor mensen die bijvoorbeeld in paniek raken of het ‘even niet meer weten’. Ook kan het gebeuren dat mensen geld moeten wisselen of dat iemand zijn pas vergeten is. Ook dat zal, zeker in het begin, vertraging opleveren.

Acties

Medewerkers van de TU/e krijgen een gratis parkeer-
pas, mits ze in het bezit zijn
van een kentekenbewijs. Met diezelfde
pas krijgen ze ook toegang tot de diverse
gebouwen. Het eerste half uur parkeren
is gratis, dat is vooral gedaan in verband
met bezoekers van de TUimelaar die hun
kinderen wegbrengen en daarna weer
huns weegs gaan.

‘Vreemden’ moeten betaald parkeren: bij binnenkomst moeten ze een kaartje trekken, bij het verlaten van de campus moeten ze afrekenen. Of men ook met een chipknip kan betalen, wordt nog onderzocht. Uit onderzoek en ervaringen elders is gebleken dat het raadzaam is dat mensen, behalve met plastic geld, ook contant kunnen betalen.

Studenten krijgen géén pasje. Een eventuele levendige handel in pasjes, zoals eerder is gesuggereerd, heeft geen rol gespeeld bij deze beslissing. Wel het aantal studenten: 6.500, waaronder natuurlijk (te) veel potentiële parkeerders. Voor een aantal studenten wordt een uitzondering gemaakt, bijvoorbeeld voor invalide studenten of studenten die vier uur met het openbaar vervoer onderweg zijn, maar met de auto de helft van die tijd kwijt zijn. Dat wordt per geval bekeken. De studentenfracties in de universiteitsraad lijken zich al bij deze beslissing te hebben neergelegd. Michiel van der Velden, bij afwezigheid van Ben de Clercq woordvoerder van de PF over dit onderwerp: “We willen graag gelijkwaardig behandeld worden aan de

medewerkers, dus studenten moeten ook gewoon gratis kunnen parkeren. Of we acties gaan voeren als dat niet het geval wordt? We zullen zeker proberen om dat voor elkaar te krijgen en we zullen zeker vragen stellen in de U-raad”.

Dirk Hoving, fractieleider van Groep-één: “Het is overdreven om elke student van een parkeer-
pas te voorzien. Wel moet het voor alle studenten mogelijk zijn op verzoek een parkeer-
pas aan te vragen. Sommige studenten gebruiken om praktische redenen een auto en dit moet niet door het nieuwe parkeer-
beleid de kop in worden gedrukt. Wij wachten het besluit af en zullen van te voren aangeven dat wij dit van zeer groot belang vinden”.

Publieksdag

BHV-hoofd Jahnke zegt dat nog niet duidelijk is wat de behoefte van studenten is op parkeergebied. “Er zijn veel fietsers en dat willen we ook graag stimuleren, maar hoeveel procent van de studenten nu van een auto, fiets of openbaar vervoer gebruikmaakt om naar de TU/e komen, is momenteel niet duidelijk”, aldus Jahnke. Diensten of faculteiten die bezoekers ontvangen, kunnen een uitrijdkaart aanvragen bij de BHV, waarmee de bezoekers gratis kunnen parkeren. De kosten van die kaart zijn voor de desbetreffende faculteit of dienst. Datzelfde geldt voor evenementen en congressen: de organisatie kan kaarten aanvragen bij de BHV, de kosten worden verrekend met de toegangsprijs.

Wat de gemeentelijke evenementen betreft, zoals de kermis op de Kennedylaan, daar worden afspraken over gemaakt, maar in principe is het betaald parkeren. Met de organisatie van het Concours Hippique worden afspraken gemaakt of men het parkeren wil afkopen of dat bezoekers betaald moeten parkeren. Voor grote evenementen als de Publieksdag zullen afspraken worden gemaakt met de organisatoren. / ●

Nijmegen: betaald parkeren voor studenten én medewerkers

De Nijmeegse Radboud
Universiteit heeft ruim een
jaar geleden betaald
parkeren ingevoerd op de
campus, voor studenten én
medewerkers. De evaluatie
volgt over een klein jaar,
maar de voorlopige
resultaten zijn opvallend.
Enkele ervaringen en achter-
gronden.

Martijn van de Bunt, zesdejaars psychologie aan de Radboud Universiteit, stopt schouderophalend zijn autootje voor de slagboom aan de Comeniuslaan. “Wat gaan we nou krijgen?”, roept hij verbaasd tegen Wilco Hazelaar, de parkeerhulp van de Holland Security Group. “Is dit nieuw of zo?” Hazelaar legt geroutineerd en geduldig uit hoe de vork in de steel zit. “Dus dat ding gaat niet omhoog als je je collegegeld hebt betaald?” Hazelaar

schudt van nee. “Vier euro per dag? Shit man.” ... De discussie over het nieuwe parkeer-
beleid is geheel aan Van de Bunt
voorbij gegaan. En hij is ook niet van plan
te gaan betalen of een abonnement te
nemen. “Dat wordt weer fietsen of, nee,
ik denk dat ik wel een plekje hier in de
wijk kan vinden.”

Aldus berichtte VOX, het blad van de Radboud Universiteit (RU), bij de invoering van het systeem. Het

typeert de gevolgen: velen parkeren niet meer op de campus, maar zoeken hun heil in de omliggende wijken, die sindsdien overbelast zijn met auto's van mensen die niet wensen te betalen. Dr. Paul Wels, lid van de Ondernemingsraad van de RU: “We hadden erg veel parkeerders van het Universitair Medisch Centrum. Omdat er ook wat bouwprojecten lopen, bleef er voor medewerkers te weinig parkeerruimte over. Die moesten vaak een of meer rondjes rijden voor ze

een plekje vonden. Maar voor bijvoorbeeld promoties kwamen mensen daardoor te laat. Dus wilden we dat reguleren. En het heeft duidelijk effect, want er zijn veel meer parkeerplaatsen vrij. En veel mensen pakken nu de fiets”. De OR heeft met het College van Bestuur afgesproken dat het betaald parkeren geen winst mag opleveren. Het geld wordt geïnvesteerd in een ondergrondse parkeergarage of goedkoper parkeren.

Over de parkeeroverlast in de omliggende wijken zegt Wels: “Daar kan de RU verder weinig tegen doen, dat is een zaak van de gemeente en de politie. Die bekeurt ook regelmatig en de gemeente heeft al voorgesteld om vergunningen in te voeren, maar dat willen de wijkbewoners niet. We hebben de vraag ook wel eens omgedraaid: waarom zou parkeren gratis moeten zijn? Autorijden kost geld en het is niet verkeerd om je dat eens te realiseren. Parkeerkosten zijn daar gewoon een onderdeel van”. / ●

“ Een goed minister-president

Natuurkundedecaan Wim de Jonge

Interview De Jonge

Foto/ Bart van

Als student Elektrotechniek begon Wim de Jonge in 1957 aan de toen nog prille Technische Hogeschool Eindhoven. Afstuderen en promoveren deed hij aan de faculteit Technische Natuurkunde. In 1997 werd hij decaan van de faculteit. Nu, 48 jaar later, zet hij een punt achter zijn langdurige loopbaan aan ‘dé Technische Universiteit van Nederland’. Zijn opvolger bij de groep Physics of Nanostructures, prof.dr. Bert Koopmans, noemt hem een kleurrijk en erudiet persoon, met een zeer goed ontwikkeld gevoel voor strategie. Iemand die ook de durf heeft om zaken op de kaart te zetten. In de omgang maakt hij een ongedwongen indruk. Hij neemt voor iedereen ruim de tijd. Gesprekken worden nooit geregeerd door de agenda, aldus Koopmans. Een bewering die ook tijdens het interview met De Jonge bevestigd wordt.

Hoe komt het dat iemand 48 jaar verbonden blijft aan dezelfde instelling?
“De belangrijkste reden is dat het me hier altijd goed bevalen is. Nooit heb ik het gevoel gehad dat ik het ergens anders beter had kunnen hebben qua mogelijkheden, ondersteuning en vrouwen. De universiteit beschouw ik als mijn thuisbasis. Als wetenschapper is de wereld je eigenlijke werkterrein. Wetenschap is mondiaal en dat is ook de charme van het werken aan een universiteit. Bepalend is dan alleen of de instelling je de mogelijkheden biedt om die kanten op te gaan die je op wilt gaan. Je moet je kunnen ontwikkelen. Het bijzondere aan Eindhoven is de aanwezigheid van grootindustrie, die voor mijn onderzoek altijd van groot belang is geweest. Die aanwezigheid heeft wezenlijk bijgedragen aan de ontplooiing van mijn werk. De TU/e beschouw ik als dé Technische Universiteit van Nederland. Veel meer nog dan die in Delft of Twente. Dat we op dit moment op zoek zijn naar het juiste imago voor onze universiteit, vind ik eigenlijk onzinnig.”

Heeft De Jonge in al die jaren nooit overwogen over te stappen naar een andere instelling? Waren de Verenigde Staten, waar hij ooit een jaar heeft gewerkt, geen aantrekkelijk alternatief?
“Ja, er zijn in de loop der jaren wel aanbiedingen mijn kant opgekomen. Maar het was voor mij nooit een reden om hier te vertrekken. Amerika is uitdagend wat onderzoek betreft. De wetenschappers daar weten in ieder geval zeer goed de suggestie te wekken dat ze compleet bezeten zijn van hun onderwerp. Het is daar interessant om te pronken met het feit dat je altijd zo laat overwerkt. Ook voor mijn vrouw leek het destijds wel of ik bijna continu bezig was. Maar reken maar dat ze ook daar leuke dingen weten te bedenken, zoals lange lunches en allerlei leuke uitstapjes. Voor een groot deel is het een kwestie van stijl. De reden dat ik denk niet te kunnen aarden in het buitenland ligt in mijn politieke en maatschappelijke interesses. In Amerika was ik toch een gast gebleven. Ik ben altijd politiek actief geweest. Vroeger tijdens mijn studietijd ging ik met medestudenten nog met paard en wagen de Eindhovense Markt op om mensen aan te zetten voor de KVP te stemmen. ‘Stem rechts’ was onze leuze. We stonden daar wat te oren voor de voorbijgangers. Dat is eigenlijk nooit opgehouden. Ik ben nu weer opnieuw raadslid en fractievoorzitter van het CDA in Veldhoven.”

Was een politieke carrière ook een mogelijkheid geweest?

“Ja, ik heb ook een paar keer voor de keuze gestaan, maar het kwam telkens niet goed uit. Ik had op dat moment andere zaken aan mijn hoofd. Als ik die kant was opgegaan, had ik ook voor de nationale politiek gekozen. Een goed minister-president had ik zeker kunnen zijn. Waarom niet? Maar ik had gekozen voor onderwijs en besloot daarmee door te gaan. Mensen om me heen die toen wel kozen voor een politieke loopbaan, hebben er ook bijna allemaal carrière in gemaakt.”

Met terugwerkende kracht toch nog spijt over de keuze voor de wetenschap?
“Nee, dit is prima zo.”

Wat heeft die wetenschappelijke carrière dan uiteindelijk opgeleverd?

“Meer dan ik ooit van mezelf had verwacht. Ik ben hier gestart met een discipline waarbij je fundamenteel onderzoek uitvoerde dat al zeer snel tot allerlei toepassingen leidde. Destijds noemde ik het magneto elektronica, nu wordt het spintronics genoemd. Een essentiële techniek voor het maken van onder meer magnetisch geheugen. Maar er waren legio toepassingsmogelijkheden voor. Philips zag die mogelijkheden eerst nog niet, maar dat veranderde snel. Iedereen stortte zich toen op dit onderzoeksgebied. Voor mezelf is het een geweldige tijd geweest, temeer daar we na tien jaar op dit gebied weer een doorbraak hadden: tunnelmagneetweerstand. Precies op het goede moment. Wie wil er dan nog naar het buitenland? Ik vind het een schoolvoorbeeld van hoe een wetenschapper werkzaam moet zijn aan een technische universiteit: je gaat van start met een onderwerp waar op het fundamentele vlak nog flink wat vlees aanzit, waarop de uitkomsten van je onderzoek direct zijn toe te passen. De industrie moet daarbij je inspirator zijn. Want uiteindelijk hebben beide partijen hun eigen missie. Als puntje bij paaltje komt, leiden wij ingenieurs op en maakt de industrie de gloeilampen. Laten we dat vooral zo houden. Maar je kunt wel heel veel van elkaar leren.”

Vanuit de industrie is er steeds meer vraag naar toepassingsgericht onderzoek. Is daarin, vergeleken met vroeger, verandering opgetreden?

“Wellicht is de horizon van de industrie nog wat korter geworden en dat maakt de onderlinge verhoudingen soms wel wat moeilijker. Kijkt de industrie nog maar twee à drie jaar vooruit, wij doen dat toch op z’n minst voor vier jaar. Toch mogen we hier in Eindhoven niet klagen. Je ziet dat de industrie steeds meer geneigd is onderzoeksresultaten uit te wisselen. Op de Philips High Tech Campus ontstaat op dit moment een kennisconglomeraat en er starten allerlei gezamenlijke initiatieven, zoals het Center for Moleculair Medicine en het Holstcenter. We betitelen dat nu als een brainport. Dat klinkt lekker voor de politiek, maar verdomme, het werkt ook nog! Industrie, overheid en kennisinstellingen treffen elkaar nu en zien een gezamenlijk belang. Daar liggen voor onze universiteit enorme mogelijkheden. Daar komt ook voor een deel de weemoed bij mij vandaan. Ach man, er komen nog zoveel mooie dingen aan.”

Optimisme dus over de toekomst van wetenschappelijk en industrieel Nederland, terwijl een pessimistische visie zo dikwijls de overhand heeft?

“Dat is voor een groot deel terug te voeren op mijn politieke gedrevenheid. Als je constateert dat het de verkeerde kant op gaat, dan moet je er toch iets aan doen? Bij mij geen defaitistische gevoelens. Dat wij met onze universiteit hier vlak bij in de buurt zitten, biedt ons geweldige mogelijkheden. Het effect van de nabijheid, noem ik dat. Dat een goed getrainde promovendus in twaalf minuten met zijn fiets van de TU/e naar een lab op de High Tech Campus kan gaan, is goud waard. Daar kunnen geen dertig e-mailtjes tegenop. Door die nabijheid en vanwege onze kwaliteit krijgen we een plaats in dat geheel. En we zijn goed, dat mag best gezegd worden. Alleen qua Nobelprijs-winnaars zitten we er wat zwakjes bij. Ik heb daar mijn best voor gedaan, maar mij is het helaas niet gelukt.”

Hoe moet in dit licht de samenwerking met Delft en Twente gezien worden?

“In dat proces hebben alledrie de instellingen hun eigen belangen. Het overleg, waar ik al in een vroeg stadium bij betrokken raakte, gaat vaak op het scherpst van de snede. In eerste instantie zochten de drie TU’s elkaar op, omdat de instroomcijfers terugliepen. Overigens nooit in die mate als aan de algemene universiteiten. Wat konden we doen om de specifieke positie van de TU’s meer onder de

Gedrevenheid; dat is ontegenzeggend een eigenschap van prof.dr.ir. Wim de Jonge. Of het politiek of beleid betreft, De Jonge duikt honderd procent in te duiken. De weemoedig gestemd bij zijn afscheid van de Technische Natuurkunde. De weemoed niet zozeer achter zich moet laten, maar veel meer het verschiets ligt. De Jonge: “Ach, het is niet anders dan dingen

aandacht te brengen? Dat was in eerste instantie de vraag. Toen de buitenwacht zich ermee ging bemoeien, werd de samenwerking opeens een heilig moeten. Het is dan verstandig om op dat vlak de politiek voor te zijn en zelf het heft in handen te nemen. Het ging eigenlijk fout toen Loek Hermans, die als externe voorzitter de samenwerkingsgesprekken begeleidde, bij de presentatie van het plan riep dat het grote lijden voor de TU’s nog moest beginnen. Dat was op z’n zachtst gezegd niet erg verstandig. Leuk voor je politieke achterban, maar dat

